

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VII

323

MIERCURI
2 AUGUST 1972
12 PAGINI
2 LEI

REPREZENTATIVA ROMÂNIEI — CAMPIONĂ EUROPEANĂ UNIVERSITARĂ

SPANIOLUL **ANTONIO CANACHO** A PRIMIT
TROFEUL REVISTEI FOTBAL PENTRU „CEL MAI BUN
ARBITRU AL CAMPIONATULUI”

18 ZILE PÎNĂ LA INAUGURAREA SEZONULUI OFICIAL

REPORTERII NOȘTRI VĂ INFORMEAZĂ AZI DESPRE PREGĂTIRILE
ECHIPELOR DIVIZIONARE A **DINAMO**, **C.S.M. REȘITA**,
FARUL, **SPORT CLUB** ȘI **PETROLUL**

● DOI ANTRENORI DIVIZIONARI B COMENTEAZĂ TRECUTUL ȘI
APROPIATUL CĂMPIONAT ● TRANSFERĂRI ȘI ADEVĂRURI ● LA
„INTERVIUL SĂPTĂMÎNII”: ANTRENORUL CLUJEAN DR. C. RADU-
LESCU ● VEȘTI DE LA ADVERSARII NOȘTRI DIN CUPELE EUROPE-
NE — CORESPONDENȚE TELEFONICE DIN STOCKHOLM, SOFIA
ȘI LUXEMBURG

Pe cea mai înaltă treaptă a podiumului — **CORNEL DINU**, căpitanul echipei studentești a României. În dreapta sa, **LALOVIC**, căpitanul echipei iugoslaviei (locul II), iar în stînga **SIMEK**, căpitanul reprezentativei studenților cehoslovaci (locul III).

Reprezentativa studențească a României, cîștigătoare a ediției a III-a a Campionatului european universitar. În rîndul de sus: portarul **STEFAN**, **C. CERNAIANU** — antrenor, **STRIMBEANU**, dr. **FLORIAN SERBAN**, **MUREȘAN**, **OBLEMENCO**, **STOICESCU**, **PEXA**, **PILCA**, **DINU**. În rîndul de jos: **MARCU**, **SIMIONAȘ**, **M. SANDU**, **JURCA**, **MIHAILĂ**, **VELEA**, **MUNTEANU** și **ANCA**
Fotografii: S. BAKCSY

INTERVIUL SĂPTĂMÂNII

Spațiul de azi al interviului săptămânii îl rezervăm unui doctor. Unul doctor în medicină, dar și în fotbal, care în ambele direcții și-a dovedit specialitatea. Este vorba de medicul CONSTANTIN RĂDULESCU din Cluj, medic specialist O.R.L. Nu poți să nu asociezi numele său de acela al echipei de fotbal C.F.R. Cluj ale cărei evadări, de-a dreptul incredibile, reușite în returul fiecărei campionat de feroviar sunt legate de numele său. Tot pe seama medicului acesta, mereu jovial și bine dispus, trebuie pusă și promovarea echipei în prima divizie a țării.

— Cum se face, doctore, că C.F.R. Cluj are primăvara o comportare (și chiar valoare) mai bună decât în

— Există o corespondență directă între conducere, pregătire și rezultate. De când există C.F.R.-ul acesta, de abia în retrușuri ne-am putut cristaliza o formație de bază. De ce?, mă veți întreba. Pentru că, priviți cu scepticism, ca un fel de intruși în Divizia A, mereu am pierdut jucători. Unii au venit, au stat câteva etape sau un sezon și au plecat; alții au jucat cu dezlegarea în buzunar, în așteptarea perioadelor de transfer. Primăvara nu mai are nimeni unde să plece și, noliens-volens, toată lumea este cu capul la campionat. Apoi, tot primăvara s-a întâmplat să se definitiveze și cadrul organizatoric-financiar al asociației noastre. În sfârșit, o altă cauză — și aici trebuie să spun că am greșit eu — a fost și pregătirea mult prea tare la care li obligam pe jucători vara, când timpul e mai scurt. În dorința să înmagazineze cât mai mult, iarna, când ai la dispoziție o perioadă de pregătire mai lungă, e altfel. Recent, mi-am revizuit planurile de antrenament și mi-am dat seama că am greșit. Din această cauză echipa intra în campionat gata obosită în această primăvară, mai mult ca altădată, am avut alături de noi organele locale. Ne-au urmărit chiar și în deplasare. Faptul, vă dați seama, i-a îmbărbătat pe băieți.

— Care dintre jucători credeți că s-a evidențiat în mod deosebit?

— E greu de dat un răspuns. Toată echipa a muncit chiar peste așteptările mele. Realitatea este că există câțiva fotbaliști foarte buni la C.F.R. Cluj. Portarul Gadja, fundasul Penzeș, cei doi frați mijlocași Sorin și Marius Bretan, apoi Octavian Ionescu, sau extrema stângă Petrescu. Sunt jucători nu numai dotați, dar și cu un profil moral excepțional. M-au înțeles, i-am înțeles și eu pe ei și, împreună cu colegul meu Laurențiu Munteanu, am reușit anul acesta încă o dată să rezolvăm problema „retrogradare”. De cinci ani sînt într-un permanent suspens: ba să promovezi, ba să nu cazi! Trebuie să ai inimă, nu glumă. Cite o dată, însă, mă resimt. M-ai întrebat cum reușește C.F.R.-ul să se salveze în fiecare an. Să știți că numai prin pregătire. În general, echipa noastră n-a

contat decât pe fotbaliști fără carte de vizită. Ba, pot spune, am avut o echipă mai valoroasă, dintr-un punct de vedere, atunci când eram în Divizia B. Gîndiți-vă că atunci jucam la C.F.R. Cluj Vasile Alexandru și Petru Emil, doi mijlocași de valoare: era, alături de ei, același Petrescu care este și acum. Singurul jucător care avea un nume când a venit la noi a fost Șoo. În rest, cum am spus, oameni necunoscuți care aici și-au creat o firmă de buni jucători. Și pot să dau câteva exemple: Dragomir, Penzeș, Gadja, Lupu, Roman, Szöke, Cojocaru, Petre Gheorghe, Octavian Ionescu etc., etc.

— Dar Faneza Lazăr?

— Tocmai pe el l-am ulyat. La „U” vegeta în echipa de tineret-rezerve, la noi a crescut mult ca valoare, a fost selecționat și prin loturile naționale. Ce păcat că acum, de fapt anul trecut, a plecat din nou la „U”. Nouă ne era de mare folos, acolo aproape că nu joacă.

— Ce părere aveți despre Clujul fotbalistic?

— După București, e cel mai important centru fotbalistic din România. E un oraș cu mare tradiție, cu spectatori care cunosc bine acest sport, un oraș care a dat țării contingente întregi de fotbaliști de valoare națională și interna-

„DE CINCI ANI SÎNT ÎNTR-UN PERMANENT SUSPENS:

BA SĂ PROMOVEZI, BA SĂ NU CAZI! TREBUIE SĂ AI INIMĂ

NU GLUMĂ!

țională. Păcat că în afara celor două echipe din Divizia A, Clujul se rezumă astăzi la numai două formații în „C”. N-avem nici o echipă în „B” și asta nu este spre folosul fotbalului clujean pentru că această treaptă lipsește din pregătirea jucătorilor. Nici numărul terenurilor nu este proporțional cu interesul pentru fotbal. Asta ne-a făcut să ne construim un stadion. Este pe str. Mașiniștilor. Va fi primul stadion de fotbal din țară, deci fără pistă de atletism, cu tribunele lângă gazon. Deocamdată va putea primi 9.000 de spectatori, dar în final vor fi 15.000 de locuri.

— Bănuiesc că nu au fost uitate cabinete TV și Radio, ca și telefoanele pentru ziarși...

• „LUMEA FOTBALISTICĂ A CLUJULUI A ÎNCEPUT SĂ SE OBIȘNUIASCA CU C.F.R.-UL NOSTRU” • PRIMUL STADION DE FOTBAL DIN ȚARA • „NOI AM ÎNCEPUT CAM PE DOS” • DESPRE MECIUL DE LA PITEȘTI CU F.C. ARGES, DESPRE PARTIDA DE LA CLUJ CU STEAUA

— Nu știu... Am însă impresia că ziarștii au fost uitați și de proiectanți, și de constructori. Am să mă interesez și, dacă este așa, am să le amintesc.

— Mulțumesc!... În general, cum a acceptat Clujul ideea cu două echipe în prima divizie?

— În orașul nostru tradiția lui „U”, care există de mai bine de o jumătate de secol în primul planul sportului și al fotbalului românesc, deci și clujean, este foarte puternică. De aceea toată lumea se aștepta să „pierdem contactul” din primul an. Nimeni nu era obișnuit cu noi, sau mai bine zis cu noua echipă în Divizia A, la Cluj, deși, mi-amintesc că în campionatul 1947-1948, pe cînd jucam la „U”, în prima divizie erau trei echipe din orașul nostru: alături de „U” mai jucau C.F.R. și Dermata. Acum lumea a început să se obișnuiască cu noi, nu mai este indiferentă. În plus, ne-am mai așezat și

noi. Avem sediu cu tot ce ne trebuie la Direcția generală C.F.R. Cluj, în Piața Victoriei. Nu avem însă, secretar. Vedeți, noi am început cam pe dos: mai întâi trebuia să le avem pe toate cele amintite (stadion, sediu, secretar, condiții de muncă etc.) și după aceea, ca o rezultantă a tuturor celor enumerate, echipa în „A”. Și a fost invers: am intrat în Divizia A avînd condițiile unei echipe de „C”.

— Spuneți că nu aveți secretar. Ce conducător v-ați dorit?

— Aș alege pe cineva care să aducă în pricepere, tact și abilitate cu nea Titel Ursache, fost la Sportul studentesc pe vremea cînd jucam și eu acolo. Sau pe cineva gen Ulrich de la Petrolul, sau ca Puiu Rapaport de la F.C. Argeș...

— Cum vedeți C.F.R.-ul anului IV în Divizia A?

— Dacă rămîneam cu ce aveam, cu formația care a ju-

cat în primăvară, puteam să dau asigurări că nu va face nimeni infarct din cauza noastră. Dar au plecat Octavian Ionescu și Șoo, două piese importante. E drept, a venit Adam, care-și păstrează calitatea de reductibil tunar. Vor mai fi permutări, readaptări...

— Ce e cu autogolurile din meciurile cu Jiul?

— Ce să fie? La fel cum e cu victoriile noastre la Ploiești! Așa e fotbalul! Cu Rapid n-am pierdut în ultimul minut, astă-toamnă, la Cluj? Cu Crisul, în meciul de la Carei, din tur, am primit golul înfrîngerii în min. 88. Dacă nu erau aceste autogoluri sau această permanentă sabie a lui Damocles deasupra noastră, mai stăteam noi, acum, de vorbă? Dacă totul ar fi liniar și previzibil, campionatul ar deveni banal și am câștiga cu toții la Pronosport. Și cu F.C. Argeș am pățit o chestie, apropo de puncte pierdute.

— Ce chestie?

— Cu F.C. Argeș am jucat în tur într-o miercuri, la 8 septembrie. Piteștenii plecau a doua zi într-un turneu în Israel și ne-au rugat să disputăm meciul mai devreme decât 12 septembrie, cînd urma să fie etapa. Am acceptat. Înaintea partidei cu C.F.R., F.C. Argeș a jucat la Brașov, cu Steagul roșu, unde piteșteanului Olteanu i s-a ridicat carnetul. Pînă miercuri, însă, F.C. Argeș nu a judecat cazul său și F.C. Argeș s-a prezentat la meciul cu noi (întîlnirea a avut loc la Pitești) cu Olteanu în formație. Am jucat și am pierdut cu 2-1, după ce am condus cu 1-0 pînă în min. 65. Vineri, după meci, Olteanu a fost suspendat pe patru etape. Eu nu zic că n-am fi pierdut și fără Olteanu în echipa piteșteană. Dar pentru a nu da naștere la nici un fel de supoziție, cred că federația, mai precis comisia de disciplină, trebuia să fie mai grăbită în luarea deciziei.

— Dar ce s-a întîmplat în meciul cu Steaua, de la Cluj? Conducătorii echipei militare l-au acuzat pe arbitru deoarece nu a validat un gol valabil al echipei lor. Delegatul federal, C. Ardeleanu, a avut aceeași opinie. Dumineata ce părere ai?

— În primul rînd vreau să spun că observatorul federal n-a văzut meciul. În ziua jocului a fost ploaie și a stat sub tribună, în gura culoarului pe unde ies jucătorii. Vă dați seama ce vizibilitate a avut el de acolo. În privința penalty-ului acordat echipei mele, pot spune că a fost dat cu ușurință. Vigu, însă, pe drept a fost eliminat. Primise o avertizare și imediat după penalty l-a atacat altă de tare pe Octavian Ionescu, înclt i-a provocat fractură de peroneu. În privința golului anulat, a fost ofsaid sută la sută. Anderco n-a văzut poziția lui Iordănescu, tușierul Szilagyi din Oradea l-a chemat, Anderco a venit, s-au sfîșuit și apoi s-a anulat golul.

— În încheiere, să ne înăpoiem la... campionatul viitor.

— Eu zic să nu mai răspund la întrebarea asta. Mai bine să răspundă echipa de-a lungul celor 30 de etape-întrebări ale campionatului. Nu de alta, dar să nu spun hop înainte de a sări... Eu am însă încredere în băieți. Sînt cîțiva jucători de mîna întîi, spre care cred că și selecționerii ar trebui să-și îndrepte privirile...

Mincea TUDORAN

PRIM PLAN

MARIN STELIAN

E mai mic decât Dumitru cu două luni și patru zile. Cu alte cuvinte, nu Dumitru era mezinul Rapidului.

Acest copil de 22 de ani împlinește la 16 august 10 ani sub culorile Rapidului.

A urcat foarte greu spre prima echipă. Dar a avut răb-

dare. L-a ajutat, dacă vreți, un fel de defășurare față de „jocul destinului”. Marin Stelian a zîmbit întotdeauna și a tăcut. Dar zîmbetul spunea mai mult decât tăcerea.

Cînd Ene Daniel a venit la Rapid, cei mai mulți și-au spus că, în sfîrșit, Marin Stelian își va găsi drumul, printr-o dezlegare binevoitoare. Dar n-a fost să fie...

Marin Stelian a intrat în echipă nu pentru că s-a îmbolnăvit Ene Daniel. Nu! Formula „cu Marin Stelian” s-a impus pentru că Neagu a simțit nevoia de a avea un partener care să mîngie mingea și să-i dea efecte neașteptate în drumul spre poartă, fie

chiar și numai pentru faptul că Niki Dumitriu a făcut școală în acest sens.

În sezonul care a trecut, Marin Stelian a străbătut drumul imens de la timidul mingietor de minge la jucătorul cu ochi care ard și șut care doare.

Marin Stelian a fost omul nr. 1 al Rapidului în acest final de sezon.

Acum cinci ani, cînd Ion Ionescu a lipsit timp de opt etape, Niki Dumitriu, omul mingilor servite pe tavă, a preluat și sarcina golului. Așa a venit singurul titlu al Rapidului.

Acum două luni, cînd Neagu a obosit în duelul inegal și nedrept cu tribuna, fiind împovărat și de amintirea dureroa-

să a superbului său cap de la Belgrad, Marin Stelian, omul caruselului cu mingi ascunse, a preluat, printr-o tainică ereditate, și sarcina golului. Așa a venit prima Cupă postbelică a Rapidului.

Marin Stelian a urcat greu spre prima echipă. Ultima parte a drumului a fost, e adevărat, mai ușoară, pentru că Bazil Marian, acest îndrăgostit de „fotbaliști născuți, nu făcuți”, l-a acordat un credit total. Și asta poate pentru că, de la un timp încoace, Marin Stelian este cel mai rapidist dintre numeroșii mingietori de minge ai Rapidului...

Ioan CHIRILA

PRIND VIAȚĂ

ISTORICELE HOTĂRÎRI

ALE CONFERINȚEI NAȚIONALE

A PARTIDULUI!

Zilele care au trecut de la încheierea Conferinței Naționale a partidului, eveniment de o însemnătate covârșitoare în viața României, au fost caracterizate de o intensă activitate politică, de o puternică efervescență, în care s-a aflat angajat întregul nostru popor.

S-au dat publicității, fiind puse în dezbatere publică, proiectele unor importante legi, izvorite din hotărârile Conferinței Naționale. Procedul se înscrie în spiritul înaltului democratism care caracterizează orinduirea noastră. Fiecare cetățean uzind de un drept care este — în același timp — și o îndatorire civică, își poate aduce contribuția la opera colectivă de elaborare a unor legi sau acte normative, afiș de importanță pentru progresul țării.

Partidul nostru, secretarul său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, au ridicat la rangul unui principiu sacru consultarea permanentă a oamenilor muncii, dialogul viu și neîntrerupt cu națiunea, pentru a afla părerea maselor, punctele sale de vedere, sugestiile ce le fac pentru îmbunătățirea activității.

Una din principalele caracteristici ale partidului nostru este cunoașterea deplină a vieții, a realității, ceea ce îi îngăduie să sesizeze cu receptivitate și sensibilitate problemele ce confruntă societatea, care preocupă pe oamenii muncii și să adopte apoi, la timpul convenit, soluțiile cele mai potrivite. Se verifică astfel, încă o dată, marea adevăr că a conduce, înseamnă — în primul rând — a cunoaște, pentru că numai cunoașterea directă a realității dă po-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

sibilitatea stabilirii unor măsuri eficiente, realiste, pentru promovarea largă a noului, ca modalitate specifică a orinduirii noastre, de exercitare plenară a rolului conducător al partidului.

Oamenii muncii au luat cunoștință cu o deosebită satisfacție despre proiectele noilor legi elaborate în lumina măsurilor stabilite de către Conferința Națională: **Legea cu privire la dezvoltarea economico-socială planificată a României, Legea finanțelor, Legea remunerării după cantitatea și calitatea muncii în unitățile de stat, proiectul Codului muncii**, documente menite să contribuie la continuă perfecționare a conducerii și organizării societății noastre.

Înfăptuind indicațiile Conferinței Naționale a partidului, Consiliul de Miniștri a hotărât, cu începere de la 1 septembrie 1972, majorarea salariului tarifar minim la 1000 lei lunar. De această măsură vor beneficia circa 1.160.000 de salariați, statul acordând, până la finele acestui an, un fond de salarii suplimentar de 1 miliard 130 milioane lei.

Majorarea salariului tarifar minim pe economic, și creșterea cu precădere a salariilor mici, exprimă preocuparea permanentă a partidului și statului nostru pentru îmbunătățirea condițiilor de trai, materiale și culturale, ale populației.

Aceste măsuri vor contribui, fără îndoială, la mobilitatea oamenilor muncii pentru realizarea și depășirea sarcinilor care decurg din documentele aprobate de Conferința Națională cu privire la îndeplinirea înaintea de termen a cincinalului, la creșterea continuă a ritmului de dezvoltare economico-socială a patriei noastre.

CARNETUL SCRITORULUI

EUGEN BARBU

IDEI DE VARĂ (V)

Mare dramă în lumea microbistă de dincolo de Podul Grand... A plecat Dumitru... Rapidulețul fără omul de fier de la mijloc! Dar asta e sfârșitul pământului, este ce vrei mai rău: amurgul Realului-Giulești... Cel puțin așa spun pesimiștii.

— Da, dar s-a întors Niki, și încă de mină cu fratele său, cu Dumitru III...

Mă înecă o melancolie ușoară. Sigur că întoarcerea lui Niki este un eveniment, sigur că toți o să ne amintim de anii de demult și o să căutăm în teren umbra lui Ionescu. O să fie în stare Neagu să steargă amintirea cuplului de aur? O să știe el să rupă plasele adversarilor în duelul orb prin provincie cu cine știe ce apărări desperade care nu-l vor cruța pe fragilul Dumitru II, mai întâi și pe urmă pe Capellini al nostru de dincolo de granițe? Lunile următoare ne vor arăta dacă Steaua a făcut afacerea cea mai bună sau gârârit. La o citire simplă de

TRANSFERĂRI ȘI ADEVĂRURI

Treptat-treptat, o dată ce ne apropiem de deschiderea sezonului oficial de toamnă, fotbalul intră tot mai mult în viața noastră de toate zilele. În timp ce echipele își „încarcă acumulatorii” pentru bătăliile ce vor veni, săptămîna trecută, federația de specialitate a tras obloanele la „ghișeu de transferări”, parafind sau respingînd, după caz, cererile ce i-au fost adresate. Totul s-a rezolvat conform actualului regulament de transferări, depășit sau nedepășit, cum vrei să-l taxezi și de pe ce poziții vrei să-l ataci. Una peste alta, unii au ieșit din această săptămîna de foc multumii, alții nu. Să recunoaștem că în asemenea campanii nu toată lumea poate să iasă în câștig sută la sută.

Ca și în anii din urmă ceva ne-a atras atenția. Forțata delegațiilor echipelor, veniți să depună sau să retragă dosare, să le completeze cu diverse declarații de credință și fidelitate ale jucătorilor solicitanți, să reclame o încălcare a principiilor echității de către partea adversă etc., etc. O întreagă teatură, discuții interminabile, întemeiate sau neîntemeiate, nervi și cîte și mai cîte. Pînă la urmă operațiunea, în mare măsură, a fost încheiată, rămînînd în lîtigiu doar acele plecări sau sosiri ce poartă semnul „carantină”. Dacă vorbim drept, campania amintită face parte din viața fotbalului. Ea urma urmei, sînt necesare și asemenea mutații de la o echipă la alta. Aceasta nu numai pentru că ele sînt reclamate de interesele și obligațiile sportive ale echipelor angajate pe planul performanței, dar și de faptul că „schimbările de domiciliu” pot uneori influența în bine cursul dezvoltării unor jucători. Singura condiție a reușitei transferurilor este aceea ca ele să nu fie supuse arbitrarului, să nu se încalce principiile etice ce trebuie să guverneze și în domeniul fotbalului. Mă rog, au mai apărut, ici-colo, și situații cu destule îțe greu de decurcat și greu de probat, dar din moment ce la o adică — știm din practică — nimeni nu mai recunoaște nimic, n-o să ne oprim asupra lor.

Ne vom opri însă la acele reflecții amare ce sînt dezvaluite de campania transferărilor, reflecții pe care le intitulăm sugestiv ADEVĂRURI. Adevăruri pe care le-am înfîlțat nu de ieri, de azi, și care nu pot fi contestate și împotriva cărora trebuie să luptăm cu măsuri cât mai eficiente.

PRIMUL ADEVĂR. În special, pentru suporterii Rapidului. Senzaționalul transfer al rapidistului Dumitru la Steaua a pus lumea în mișcare. Telefonice sau prin scrisori, se cer lămuriri și clubului și redacției. Nu credem că e nevoie de prea multe explicații. Giuleșteanul a pus pe hîrtie negru pe alb și nu mai vreau să mai joc la Rapid. A mărturisit-o public. Că Dumitru a declarat anul trecut într-un memoriu trimis F.R.F., cînd a vrut să plece la Dinamo, că de mic copil visa să joace la această echipă, că apoi au urmat alte declarații de credință pentru Rapid, cea mai proaspătă a-

parută în revista Fotbal nr. 319 din 5 iulie a.e., la insistențele sale, adresate telefonic redacției, este cu totul altceva. Dragoste cu sîla nu se poate face. Este un lucru știut. Și atunci, ce să reținem din acest adevăr decît aspectul care vizează latura caracterului unui om ce s-a temut să vorbească deschis fostului său club și foștilor săi conducători? Nu e așa Dumitru?

AL DOILEA ADEVĂR. Înaintea fiecărui campionat, pe timpul desfășurării lui, în cazul nereușitelor, antrenorii se plîng pe la colțuri și în public de calitatea materialului uman ce-l au la dispoziție. „Îmi lipsește „piesa cutare...”. „Ce pot să fac dacă asta e trupa...”. „Ce randament pot cere de la X sau Y dacă valoarea lui nu exprimă cerințele performanței?”. Despre calitatea instruirii și răspunderile personale în pregătirea jucătorilor, antrenorii vorbesc mai puțin sau aproape deloc. Pînă aici nimic nou. Am auzit și auzim astfel de vîlcări de ani și

AL TREILEA ADEVĂR. De regulă cursa cea mai aprigă după transferuri masive o realizează echipele nou promovate în prima divizie a țării. Exemplul și din acest an este edificator. Nimeni nu poate nega necesitățile noilor promovate, dar una e să apelezi la 2-3 jucători și alta este să ajungi la cifre mult mai mari, echivalente cu necesarul unei echipe. Vrînd-nevrînd, plecînd de la aceste stări de fapt ajungi la concluzia că eșalonul doi al fotbalului nostru este destul de departe de ceea ce el ar trebui să reprezinte ca valoare. Cauzele sînt multiple, federația le cunoaște, numai că ea ar trebui să aplice mai operativ măsurile enunțate cîndva de însuși președintele ei la o conferință de presă.

AL PATRULEA ADEVĂR se referă la probitatea profesională a antrenorilor care solicită pe anumiți jucători de la unele echipe. După ce-l obțin cu destule discuții, constăți că noilor achiziții nu li se acordă nici un fel de șansă de a juca în prima echipă, de a-și etala talentul în numele căruia a fost solicitat. Exemplul jucătorilor Dumitru Emil și Savu, ambii de la Metalul (transferați anul trecut la F.G. Argeș și Steaua și acum cedați altor echipe) este deosebit de concludent și în nici un caz particular. De aici întrebarea: care a fost rațiunea transferului? De a avea jucători buni numai pentru a fi cedați în locuri altora cînd se ivește primul prilej? O asemenea practică poate fi fatală și nereparatorie în dezvoltarea ulterioară a tînărului dezamăgit la primul său contact cu fotbalul de performanță. Asemenea gafe cine și cum le plătește?

AL CINCILEA ADEVĂR îl reprezintă cererile de transfer prin „carantină”. Problema care se ridică este următoarea: cîți jucători poate pierde o echipă într-o perioadă de transferări oficială? Pentru că există pericolul (vezi acum Progresul) ca unele echipe să piardă atîta jucători buni încît aspirațiile lor victorioase să nu mai poată fi împlinite atît de curînd. Cineva trebuie să le apere și acela credem noi nu poate fi decît forul de specialitate, mai ales, în situația cînd o echipă deja a dat dezlegări unui anumit număr de jucători și ea nu mai poate suporta pierderea altora prin „carantină”. Firește, regulamentul este regulamentul, dar el, date fiind situațiile ce n-au putut fi prevăzute la timpul convenit, poate fi completat cu parafraze restrictive.

Iată, în mare, cinci din multele adevăruri dezvaluite de perioada transferărilor, adevăruri care trebuie să dea de gîndit tuturor celor care lucrează nemijlocit în domeniul fotbalului. Nu am mai adus în discuție și alte fenomene negative apărute, semnaturi ale aceluiași jucător pentru două cluburi, jucători care se transferă în perioade foarte scurte la o sumedenie de cluburi etc., etc. Toate la un loc merită a fi analizate și tratate cum se cuvine, spre binele și progresul pe care-l dorim și-l solicităm în permanentă fotbalului.

Stelian TRANDAFIRESCU

nume: Naom, Dumitru III, Savu pentru un jucător ca Dumitru pare un preț bunicel. Numai că...

Noi am mai văzut dispărînd pe neștiute jucători buni sub culorile roș-albastre, din motive ce ne scapă. Să sperăm că Dumitru nu va urma exemplul celor ce l-au precedat. El este un tip dirz, cîinos, fără umor, indiferent la parteneri, realizînd, mai ales partide personale. Poate cu Vigu în aceeași linie vom avea cea mai bună halfie din țară și poate că militarii vor realiza marea lor sezon. Cu Voinea și cu Helvei, alături de alte nume mai vechi, cu un lordache în poartă a cărui valoare nu poate fi controlată decît în campionat, se pare că formația militară va avea un cuvînt greu de spus în toamnă. Dar nu era la fei și anul trecut cînd prezența masivă a unor noi achiziții anunțau acel reviriment ce nu s-a arătat? Cine mai știe ce o să fie? Să ai într-o înaintare încă pe Năstase (topit vîzîndu-se cu ochii), pe Tătaru (și el un caz de dispariție în fotbal), pe Iordănescu, pe Aelenei, pe Pantea și să renunți la Ion Constantin (care pe mulți va popi la Ploiești) și chiar la Dumitru III, iată un lux pe care puține echipe și-l mai permit. Nu știu de ce, dar cred că Realul a cîștigat mai mult, deși evadarea lui Dumitru este o pierdere extrem de grea, după cum se va vedea...

La Dinamo în afara schimbării conducerii și antrenorului nu vedem lucruri spectaculoase. Achizițiile nu spun mare lucru, dar garnitura veche e solidă, numai să nu mai fie chemată mereu la lot, că pe urmă o ia și Nunweiller după Nicușor, care după părerea noastră nu e prea vinovat de locul slab în clasament ocupat de echipa din Ștefan cel Mare, pentru că nu există tehnician în lume

care să poată răspunde de un unsprezece care nu se vede decît din an în paște laolaltă. Întrebați-l chiar și pe Angelo Niculescu despre acest fapt...

Achiziții multe și interesante a făcut clubul din Reșița. Un portar care revine în Divizia A, după ce se dusese pe capcă din pricina misterioase, un Beldeanu la care o rivnit și Argeșul și chiar Mincă de la Craiova nu sînt de colea. Vom vedea ce va face Reinhardt cu asamblarea.

Sportul Studențesc cu Suciu, Frîlă și Octavian Ionescu își întărește considerabil echipa și dacă vor mai fi surprize pe parcurs (vezi mutările în plic, ca la șah), atunci vom ști tot adevărul despre un campionat ce se anunță a fi tot interesant.

Despre celelalte echipe nu pot spune nimic, schimbările anunțate sînt de rutină, nu au lucruri prea senzaționale în ele. Poate schimbul Adam — Soa se grăioscă ceva cunoscătorilor, dar rocada avînd loc pe teren local nu a iscat ecoul scontat de degustătorii de știri rare.

În sfîrșit, un cuvînt și despre svonurile în ce privește formația din Dr. Stăicovici! E păcat să se desființeze o garnitură cu o tradiție atît de veche. Nereușita de anul acesta (de a nu promova în A care a semănat oarecum cu Răzbuarea lui Tarzan, știu ei progresiști ce scriu aici) nu trebuie să ducă la dezastrul unei autodizolvări. În asemenea ocazii, o echipă tînă, nouă, cu jucători care nu au de pierdut decît lanțurile unei reputații mijlocii se pot face minuni. Un antrenor entuziast, o conducere și ea dispusă să care bagajele și să nu aibă prea multe pretenții ar putea duce la rezultate neașteptate. Ah, ce bun era Teacă la ora asta la Progresul! Vorba lui: Dacă e să cazi măcar să cazi de pe un cal frumos...

CAMPIONATUL REPUBLICAN DE JUNIORI

Al doilea an consecutiv în noua sa formulă (8 serii a 12 echipe), Campionatul național al juniorilor și școlarilor a prins suficient contur și cheag, pentru ca o investigație în lumea sa să ne poată da răspunsuri valabile. În acest scop am reunit în jurul unei mese rotunde patru antrenori cu echipe dispersate în patru serii distincte. I-am rugat să răspundă la aceleași întrebări, considerând că aportul lor la această discuție poate oferi suficiente elemente de generalizare.

Așadar, invitații noștri: **IOAN KLUGE** (Progresul București, seria a II-a), **LEONTE IANOVSCI** (F. C. Argeș, seria a V-a), **ALEXANDRU MUTA** (Școala sportivă Brașov, seria a IV-a), **CONSTANTIN SUCIU** (Rulmentul Birlad, seria I). Oamenii „de fotbal” cu state mai vechi sau mai noi în activitatea cu juniorii, pedagogi încercați, antrenori cu nedeșteptată pasiune pentru menirea nobilă de a pregăti generația de mâine a fotbalului românesc. Vă propunem să urmăriți răspunsurile lor.

1. V-A SATISFĂCUT PROGRASAREA CAMPIONATULUI RECENT ÎNCHEIAT?

IOAN KLUGE: „Campionatul a avut o regularitate exemplară. Ora 13, de disputare a partidelor, în ciuda anumitor inconveniente (căldură, de exemplu), rămâne și cea mai bună soluție, oferind multiple posibilități pentru deplasarea în provincie”.

LEONTE IANOVSCI: „În miezul zilei, nici nu se putea un moment mai neprielnic pentru disputarea unor partide de juniori. Este o oră neconvenabilă, în primul rând pentru spectatori. Zău se explică de ce acest campionat s-a disputat într-un anumit evantai total. Prezența spectatorilor la arenă este un cadru necesar pentru niște fotbalisti în formare. Psihologia de concurs suferă în condițiile actuale. M-am dăruit mai bine de acest lucru după un turneu cu F. C. Argeș în Bulgaria, unde am aflat că

jocurile din campionatul bulgar de juniori se dispută în cuplaj cu întâlnirile de divizia A. Ce bine ar fi dacă și partidele noastre s-ar disputa la ora 10 dimineața, înaintea meciurilor divizionarelor C sau B”.

ALEXANDRU MUTA: „Se joacă la ora prânzului, pentru a permite plecarea din localitate spre locul de întrecere. Dar și așa, 95 la sută dintre echipe se deplasează de sâmbătă seara, pentru a evita oboseala. Cum argumentul oficial, practic, nu stă în picioare, programarea meciurilor duminică dimineața ar fi avantajoasă din toate punctele de vedere”.

CONSTANTIN SUCIU: „În deschidere la partidele de B și C, iată singura soluție care ar reînvi interesul public față de campionatul național de juniori”.

2. CE CALIFICATIV ACORDAȚI NIVELULUI VALORIC?

I. K.: „Seria noastră a fost fragmentată în două: echipele

clasate pe primele 6 locuri au practicat un fotbal bun. Plutonul al doilea a înglobat, însă, echipe mai slabe care n-au putut pune probleme deosebite grupei de elită”.

L. I.: „În afară de Dunărea Calafat, ultima clasată, toate celelalte formații au etalat un fotbal superior aceluia practicat în edițiile trecute ale campionatului”.

A. M.: „Global, nivelul valoric a fost mai ridicat ca altădată, deși a existat și în seria a IV-a un decalaj evident, dar nu ca înainte, între partea superioară și cea inferioară a clasamentului”.

C. S.: „Grupa noastră „moldo-veană” a înmănușat echipe bine pregătite. Dar pentru a oferi o idee mai clară despre capacitatea seriei noastre, propun alt criteriu de comparație: echipa pe care o antrenez, Rulmentul Birlad, și care a ocupat locul 5 — un loc de mijloc, în stare să reprezinte o medie valorică — joacă de la egal la egal, în partidele de verificare, cu divizionarele C din zona noastră geografică”.

3. EVIDENȚIAȚI CITEVA ASPECTE ORGANIZATORICE PRECISE

I. K.: „Terenurile au fost, în general, bune. La Tulcea am întâmpinat dificultăți, acolo unde toate echipele, cu excepția noastră și a Rapidului, au jucat pe o suprafață de zgură cu dimensiuni asemănătoare unui teren de handbal? Dar nu ne întrebați câte insistențe am depus pentru a beneficia de excepția pe care o aminteam, Arbitrajele, mai competente ca altădată. Echipamentul a fost adecvat. Aspectul lui a demonstrat prosperitate și interes din

partea secțiilor de fotbal. Nu s-au înscris în această regulă Comerțul Brăila și Școala sportivă Constanța”.

L. I.: „S-au folosit terenurile echipelor mari (cu excepția Craiovei), adică tot ce există mai bun în orașele respective. În a doua jumătate a returului nu s-a mai respectat hotărârea Biroului federal, conform căreia, arbitrajele trebuie oficiate de arbitri neutri. Așa se face că unii dintre localnici au condus tendențios meciuri importante. Alții însă, îi menționez pe Branga și Offenberger, ambii din Tg. Jiu, s-au detașat de spiritul patriotismului local, conducând excelent. În această ediție a campionatului, secțiile de fotbal au demonstrat practic o bunăvoință considerabilă, asigurând condițiile materiale normale întrererii sportive”.

A. M.: „Terenuri bune, dar ce folos că unele dintre ele au fost... descoperite după ore întregi de alergătură și investigații. Așa s-a întâmplat la Sibiu, de exemplu, unde asociația Șolmil, ca și altele de altfel, a omis să trimită federației adresa exactă a stadionului și nu a luat nici cea mai mică măsură de popularizare a meciului prin mijloacele de afișaj. Arbitrajele au fost bune până în momentul când s-a renunțat la practica sănătoasă a arbitrilor neutri. Totuși, e un progres masiv față de anii trecuți, când te pomeai că un magaziner sau un jucător de la echipa mare își asumă, oficial, rolul de cavalier al fluierului. Echipament: mai mult decât satisfăcător”.

C. S.: „Cu excepția Iașului și Bacăului unde am jucat pe zgură, peste tot am întâlnit terenuri corespunzătoare. Arbitrii au fost competenți. Echipamentul, suficient, dar de calitate slabă”.

4. CE ELEMENTE DOTATE ȘI NECONFIRMATE ÎNCĂ PROPUNEȚI ATENȚIEI GENERALE?

I. K.: „Pe Florea de la Steaua, un mijloc stînga de certă valoare”.

L. I.: „Popa și Georgescu (F.C. Argeș), Nanu (Pandurii Tg. Jiu), Radu (Știința Petroșani)”.

A. M.: „Paveliuc de la Școala sportivă Sinaia”.

C. S.: „Romilă III (Politehnica Iași), Popa, Sandu (Rulmentul Birlad), Căcoșel (Ceahlău P. Neamț), Sasu (S.C. Bacău), Florian (Liceul de fotbal Bacău)”.

5. CE APRECIERE PERSONALĂ DORIȚI SĂ FACEȚI PUBLICĂ?

I. K.: „Pentru facilitarea selecției ar trebui stipulată o obligație, după care, în foaia de arbitraj remarcările ar trebui făcute de arbitru și de fiecare antrenor, dar pentru echipa adversă. În legătură cu formația noastră, Progresul: retrogradarea din A de anul trecut și nepromovarea de anul acesta au batut drumul juniorilor (teamă de risc!), către echipa I. Așa s-a întâmplat cu talentatul Sandu Gheorghe, ca să dau un singur, exemplu, care joacă într-o echipă oarecare la Focșani. Așa se va întâmpla, probabil, cu promovația de anul acesta, semifinalistă în campionatul național”.

L. I.: „Numărul echipelor dintr-o serie ar trebui mărit de la 12 la 14, pentru a asigura mai multe jocuri oficiale. Campionatul județean, competiția care asigură un caracter de masă fotbalului de juniori, rămâne în continuare un bluf. Ar trebui luate măsurile grabnice”.

A. M.: „Nu se trece prin sită toată rezerva de talente a campionatului. Selecțiile organizate, pe bază de propuneri, nu reprezintă, cred, testul cel mai convingător, pentru că, de regulă, în condiții de vizionare la trial, jucătorul tinăr nu dă randamentul firesc. Observarea lui în meciuri obișnuite, i-ar putea dimensiona adevărata valoare. Dar acest lucru nu se poate realiza dacă observatorii oficiali ai meciurilor de Divizie A, B sau C, vor ocoli, în continuare, întâlnirile de juniori”.

C. S.: „Eu aș propune ca în componența Colegiului central de antrenori să fie cooptat și un tehnician din cadrul resortului de juniori. Ar fi o curea de transmitere foarte competentă și eficientă între forul superior și viața campionatului nostru. Mă gîndesc, de asemenea, ca antrenorii de juniori merituosi, să fie trimiși și ei în schimb de experiență peste hotare, așa cum s-a întâmplat, cu alte categorii de antrenori. Că perfecționarea pedagogilor este corelată, obiectiv, cu marile pretenții pe care le avem de la fotbalistul de 18 ani care bate la poarta performanței”.

PUNCTE de vedere RECUPERAREA? RESPONSABILITATEA PERSONALĂ A JUCĂTORILOR!

În ultimii ani, se înregistrează în sportul mondial performanțe fantastice la care contemporanii nu mai puțin fantasticii (la vremea lui) Jessie Owens nici nu am fi îndrăznit să ne gîndim. Această „revoluție” nu a ocolit nici fotbalul, care a trecut cu repeziciune peste etape care altă dată rămăneau incremenite decenii întregi.

Toate aceste înnoiri au fost posibile înainte de toate datorită spectaculoaselor mutații intervenite în orientarea și conținutul antrenamentului, precum și a interrelațiilor tot mai complexe și eficiente ale metodelor antrenamentului cu diverse științe ajutoare.

Ca urmare, și în fotbal asistăm astăzi la transformări care cuprind deopotrivă antrenamentul și jocul. Personal mi se pare că „fotbalul total” este exprimat atât de convingător de echipa reprezentativă a R.F. a Germaniei și Ajax reprezintă o școală ce se va impune foarte repede, acolo unde rutina va fi învinsă mai repede, și adaptarea la nou se va face mai bine și mai rapid.

Din păcate, trebuie să mărturisesc că, în general, în fotbalul nostru, transferul de experiență se face cu destulă greutate. O doză de rutină, de teamă și chiar de comoditate împiedică mulți antrenori din esaloanele superioare ale fotbalului nostru să-și însușească nu numai principiile metodice care au dat rezultate uluitoare în alte discipline sportive și care sînt valabile și în fotbal, ci chiar și pe cele din universul fotbalului.

Or, este clar pentru toți cei care tind spre „fotbalul total” că acesta înseamnă nu numai o schimbare de așezare și mișcare în teren, ci corezență înaintea de toate o cotitură în conștiință și în atitudine, față de metodele tradiționale folosite și față de muncă. Căci fotbalul total presupune, printre altele, și un angajament total, deci o cheltuielă de energie peste cota înregistrată în campionatele noastre, așa cum de altfel a subliniat și recenta ședință de lucru a antrenorilor divizionari.

Revenind la problema pe care ne-am propus să o abordăm, trebuie din capul locului să precizăm că o condiție sine-qua-non, ca la nivelul marii performanțe nu poate fi concepută adaptarea organismului la cerințele noi ale fotbalului (antrenament sportiv ca număr și intensitate, precum și creșterea considerabilă a numărului de jocuri într-un an competițional), fără a aborda, pe lângă problemele antrenamentului, în egală măsură și problema recuperării, a cărei realizare obligatorie a unei concordanțe între efort (solicitarea organismului) și refacerea lui, creșterea asigură echilibrul biologic, pen-

tru realizarea ciclului săptămînal de antrenamente pe o scară mai înaltă. Acesta este un proces NATURAL și SIMPLU atunci cînd sînt respectate regulile lui la fel de simple.

Este cunoscut faptul că performanța sportivă este produsul unui anumit gen de antrenament și că una din condițiile ei, o reprezintă munca sistematică, intensă, de zi cu zi. Suportul fiziologic al acestui travaliu, considerabil crescut față de trecut, îl reprezintă ca o condiție obligatorie, starea de sănătate și de prosepție (care se întredine conștient și dirijată) a organismului. Deci relația sănătate — antrenament — refacere se află într-o strînsă și OBIECTIVĂ interdependență și intercondiționare, fără de care nu este posibilă performanța sportivă la nivel înalt.

Este cazul aici să amintim în treacăt și unele exagerări, cu circulație (din păcate) destul de răspîndită în fotbalul nostru și anume:

● Exagerarea „dimensiunilor efortului” din antrenamente și jocuri (să-i spunem direct — cocloșeală) în virtutea căreia simțăm nu se face nici măcar inofensivă înviorare (?), iar lumea este destinată „recuperării” (a se citi altfel).

● Supraevaluarea mijloacelor chimice de recuperare cunoscute sub titlul generic de „susținătoare de efort” (și a căror importanță nu o negăm dar nu este cazul nici să o exagerăm) și cărora deseori oamenii mai puțin avizați le acordă o asemenea dimensiune înaltă acestora, uneori, primordiale chiar față de factorii decisivi ai performanței sportive: antrenamentul și gradul de sănătate.

La aceste deformări, putem adăuga și slaba responsabilitate a multor jucători, care „dădești” de la începutul sezonului (mai copiosul răsfață), cred că problema formei sportive este treaba antrenorului, iar recuperarea cea a medicului. De aci, din această situație, nefastă, s-a ajuns la practica atât de dăunătoare a excesului de „pregătire centralizată”, potrivit căreia mulți jucători cred că, în primele zile ale săptămînilor, pot ignora orice fel de reguli ale vieții sportive, deoarece după aceea urmează „recuperarea” la club.

Această practică este în flagrantă opoziție cu unul din principiile fundamentale ale pedagogiei socialiste, care se bazează pe participare ACTIVĂ și CREATOARE a subiecților, ideea de creație personală fiind elementul nou față de trecut. Aceasta cu atât mai mult cu cît sportivul nu trebuie privit numai ca obiect al educației, ci și ca SUBIECT în vederea formării capacității sale de acțiune INDEPENDENT.

fapt ce impulsionează procesul de formare a PERSONALITĂȚII sale.

În aceste condiții complexe în care colaborarea antrenor — medic — sportiv capătă valențe suplimentare, este evident că recuperarea nu poate și nici nu trebuie să fie „monopolul” exclusiv al medicului, ea fiind o chestiune de responsabilitate personală a sportivului, o problemă de educație, de cunoștințe și de conștiință personală și colectivă. Este o cerință absolut justificată cel puțin la eșalonul superior al fotbalului nostru.

Dacă simplificăm problema recuperării la datele ei esențiale o putem enunța, fără pretențiile unui articol științific, aproximativ la următorii parametri:

● Sănătatea, pe care trebuie să și-o păstreze în primul rînd beneficiarul ei: sportivul. Or, la noi, asistăm la situații bizare, cînd medicul este mai preocupat decît sportivul de lucruri elementare care-l privesc direct pe acesta: păstrarea greutății optime, extirparea focarelor de infecție, păstrarea regimului dietetic sau ferirea de răceli (?).

● Alimentația rațională, potrivit vîrstel, sezonului și efortului fizic, condiție care ar trebui cunoscută pînă și de juniori și care, ignorată are nenumărate efecte defavorabile asupra capacității de efort, formei sportive, și deci asupra refacerii.

● Odihna, ceea ce înseamnă în primul rînd asigurarea (noaptea de noaptea) a unui somn sănătos cu efecte tonice. Tot aici încorporăm și dispersarea preocupărilor care duc în unele cazuri la pierderea de energie fără rost.

● Viață echilibrată și rațională, fără „timpuri morți” cu preocupări constructive și pozitive pentru viața socială și personală.

● Folosirea sistematică, după antrenamente și joc, a mijloacelor puse la dispoziție de cluburi și de către medic (hidro-terapie, saună, masaj, oxigenare, înlocuirea sărurilor pierdute și altele).

Fără pretenția de a fi scris un articol de specialitate, dorim ca prin aceste rînduri să adresăm, acum în zilele pregătirilor pentru noul campionat, conducătorilor de cluburi (secții), antrenorilor, medicilor și sportivilor un apel, prin care să transferăm în gestiunea responsabilității și conștiinței tuturor sportivilor măcar o parte din aceste preocupări, care, în primul rînd, sînt în folosul sănătății lor și a succesului în sport, avînd în vedere principiul potrivit căruia în societatea noastră interesul personal este racordat perfect la cel general și invers.

Pentru realizarea acestui deziderat este necesar să se intensifice munca educativă de către antrenori și medici care să conducă atât la creșterea conștiinței cît și la cunoașterea la perfecție a acestor reguli ale sportului de performanță.

Tinerii fotbalisti trebuie să fie conștienți că este în interesul lor și al echipei să învețe că refacerea după efort este o chestiune de răspundere personală și că ignorarea ei duce (ca în orice cazuri) la ratarea chiar a celui mai strălucit talent.

Să terminăm cu dădăceala practică și să stimulăm autocontrolul și răspunderea personală a sportivului. Eșalonul superior al fotbalului românesc și vîltoarele lui performanțe au nevoie în egală măsură de antrenori și conducători pricepuți, dar și de elevi cu o înaltă conștiință a responsabilității lor față de cei care le asigură condiții de pregătire și față de cei care-i respectă și-i susțin.

ION BALAS

Ion CUPEN

CAMPIONATUL EUROPEAN UNIVERSITAR — UN NOU SUCCES PENTRU FOTBALUL ROMÂNESC

Mircea Sandu (nr. 14) s-a înălțat spectaculos și, cu toată opoziția fundașilor iugoslavi, reia balonul — cu capul — spre poarta lui Krivokapici. Foto: S. BAKCSY

După aproape două săptămâni de la disputarea primelor sale meciuri, duminică seara au luat sfârșit — printr-o foarte frumoasă festivitate — ce a avut loc pe stadionul „1 Mai” din Constanța — Campionatul european universitar de fotbal. Desfășurată într-o perioadă de obicei lipsită de activitate fotbalistică, competiția a polarizat — pe măsura apropierei ei de faza finală — interesul crescând al iubitorilor sportului cu balonul rotund de la noi și, desigur, nu numai al lor.

Intrecere devenită tradițională (aflată acum la cea de-a treia ediție), cu larg ecou în rândurile tineretului studentesc de pretutindeni, campionatul găzduit pentru prima oară de țara noastră s-a bucurat de o reușită deplină, sub toate aspectele.

Mai întâi din punctul de vedere al participării, care a înregistrat un adevărat record — 14 reprezentative naționale studentesci de pe continent aliniindu-se la startul întrecerilor, în prima fază (preliminară, pe grupe) a competiției. N-a lipsit mult chiar ca și această cifră să fie depășită, întrucât inițial se anunțase și prezența unor echipe de pe alte continente (Brazilia, Tunisia Israel), ceea ce crea perspectiva materializării intenției urmărite de organizatori de a face un prim pas spre transformarea actualului campionat european într-unul mondial.

Apoi se cuvine remarcată excelenta organizare asigurată acestui campionat de către Uniunea Asociațiilor studentesci din România, cu sprijinul Ministerului Educației și Învățământului, Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, și altor instituții și organizații centrale, precum și al factorilor locali din orașele care au fost gazde ale competiției — Constanța, Craiova, Cluj și București.

În unanimitate, oaspeții s-au declarat incantați de ambianța generală în care s-a desfășurat competiția, de condițiile asigurate pentru buna ei reușită, subliniind în acest sens opiniile depuse de organizatorii români, în speță de U.A.S.R., care, ca membru fondator al Federației Internaționale a Sportului Universitar (F.I.S.U.), aduce o contribuție constantă și substanțială la dezvoltarea mișcării sportive studentesci mondiale.

Într-o ordine de idei apropiată trebuie să menționăm și succesul de public pe care l-a avut competiția. Dacă la Craiova era de așteptat să se înregistreze — așa cum se întâmplă de obicei — o cifră mare de spectatori, nu același lucru era de bănuț pentru celelalte orașe. Prevederile au fost depășite îndeosebi la Constanța, unde, mai ales la meciurile din ultima săptămână, stadionul local a fost de fiecare dată aproape plin sau chiar — la finală — arhiplin. Publicul s-a dovedit pretutindeni deosebit de

tate la Constanța —, pentru că și echipele participante au fost acum mai puternice, mai ambițioase, au luptat mai mult pentru victorie, pentru afirmare.

Cu atât mai mult se cuvine, deci, aplecat succesul selecționatelor studentesci a României. Superioară celorlalte competiții, îndeosebi pe planul valorilor individuale, echipa română și-a jucat cu brio rolul de favorit a competiției, câștigând pe merit titlul de campion universitar a continentului. Ea a dovedit o bună pregătire la aproape toate capitolele, ceea ce scoate în relief nu numai meritele antrenorilor Cernăianu și Cosmoci și pe cele ale jucătorilor, care — într-o perioadă când colegii lor se află în vacanță — nu s-au dat în lături de la noi eforturi, după intensile solicitări din ultimul sezon.

Cu 6 meciuri disputate în 12 zile, în care a primit de fiecare dată o replică deosebit de viguroasă din partea adversarilor — stimulați de dorința și importanța unei victorii asupra gazdelor — echipa română a dat o remarcabilă probă de rezistență, demonstrând astfel că fotbalistii noștri frunzăși pot face față unui mai intens ritm al activității competiționale.

Desigur, în jocul selecționatei studentesci au existat și lacune — cam aceleași care sînt proprii fotbalului nostru, în general — dar nu este acum momentul și nici locul să insistăm asupra lor, cu atât mai mult cu cît părțile bune au fost — după opinia larg împărtășită a specialiștilor și publicului — net precumpănitoare.

Exprimînd părerea — la care credem că se asociază majoritatea iubitorilor sportului cu balonul rotund de la noi — că titlul european cucerit de reprezentativa studentescă a țării constituie un nou și real succes al fotbalului românesc, pe drumul său spre o continuă și multiplă afirmare internațională, îi felicităm călduros pe toți cei ce au contribuit la obținerea lui.

Constantin FIRANESCU

TURNEUL PRIETENIA

ROMÂNIA I ȘI BULGARIA CONDUC ÎN CLASAMENTUL GRUPELOR

Pe stadioanele din Timișoara, Lugoj, Reșița, Arad și Caransebeș s-au disputat, în zilele de 28, 29 și 30 iulie, primele meciuri din cadrul celei de a VI-a ediții a tradiționalului turneu PRIETENIA, rezervat reprezentativelor de juniori din țări socialiste. Echipele participante, zece la număr: Cehoslovacia — cîștigătoare de anul trecut a competiției, U.R.S.S., Polonia, Ungaria, R.D. Germană, Bulgaria, R.P.D. Coreeană, Cuba, România I și România II) au fost împărțite în două grupe (A și B); cîștigătoarele acestora se vor întâlni în finala turneului, programată pentru 6 august pe stadionul „1 Mai” din orașul de pe Bega.

În rezumat rezultatele înregistrate în prima jumătate a turneului:

● **GRUPA A**
România I — Cuba 1-0 (0-0).
A marcat: Răducanu (min. 40, din penalty).
U.R.S.S. — Polonia 1-0 (1-0).
A marcat: Seviuc (min. 30).
Cuba — Cehoslovacia 2-1 (1-0).
A marcat: Perez (min. 18), Perera (min. 65), respectiv

Suran (min. 45).
România I — Cehoslovacia 3-0 (1-0).
A marcat: Răducanu (min. 10 și 44) și Stan (min. 72).

● **CLASAMENTUL**
1. România I 2 2 0 0 4-0 4 p
2. U.R.S.S. 1 1 0 0 1-0 2 p
3. Cuba 2 1 0 1 2-2 2 p
4. Polonia 1 0 0 1 0-1 0 p
5. Cehoslovacia 2 0 0 2 1-5 0 p.

● **GRUPA B**
Bulgaria — R.P.D. Coreeană 3-0 (0-0).
A marcat: Tronkov (min. 42) și Kondov (min. 47 și 50).

Ungaria — România II 3-0 (3-0).
A marcat: Havasi (min. 2), Nyilasi (min. 9) și Kuti (min. 13).

R.D. Germană — R.P.D. Coreeană 0-0.

Bulgaria — R.D. Germană 3-1 (1-1).
A marcat: Kurbanov (min. 11 și 79), Tronkov (min. 72), respectiv Riediger (min. 47).

● **CLASAMENTUL**
1. Bulgaria 2 2 0 0 6-1 4 p
2. Ungaria 1 1 0 0 3-0 2 p
3. R.D. Germană 2 0 1 1 1-3 1 p
4. R.P.D. Coreeană 2 0 1 1 0-3 1 p
5. România II 1 0 0 1 0-3 0 p.

LA 9 AUGUST VA ÎNCEPE LA IZMIR

A V-A E D I Ţ I E

A CUPEI BALCANICE

PENTRU SELECŢIONATELE DE TINERET

Peste o săptămână, va începe la Izmir, în Turcia, a V-a ediție a Cupei Balcanice rezervată selecționatei de tineret. O competiție internațională regională interesantă prin însăși scopul pe care și-l propune, acela de a asigura anual o întrecere între tinerii sportivi din această zonă a Europei, dar și prin posibilitatea oferită pentru o rodare și verificare a loturilor în vederea Campionatului Europei, care își va începe la toamnă a doua sa ediție.

Anul acesta, la cupă vor participa șase reprezentative, iar programul a fost astfel alcătuit (echipele fiind împărțite în trei grupe):

9 august
Seria A: Bulgaria — Grecia

Seria B: Albania — Turcia

11 august
Seria A: Iugoslavia — Bulgaria

Seria B: România — Albania

13 august
Seria A: Grecia — Iugoslavia

Seria B: Turcia — România

La 15 august vor avea loc finalele pentru locurile 1-2 și 3-4.

Echipa noastră, conform unei hotărâri a Biroului Federal, va fi alcătuită din jucătorii formației de tineret a Universității Cluj, cîștigătoare a campionatului de tineret-rezerve ediția 1971/1972. O experiență interesantă, al cărei rezultat este așteptat cu

multă curiozitate, dat fiind faptul că celelalte țări reprezintă cu adevărat loturi reprezentative, în fața cărora, în edițiile precedente, selecționata noastră a reușit rezultate mediocre.

În așteptarea acestei noi ediții, să ne aruncăm o scurtă privire asupra celor patru ediții precedente:

● **1968 în Grecia.**
Clasamentul: 1. BULGARIA; 2. Grecia; 3. Turcia; 4. România.

Rezultatele echipei noastre: 1-4 cu Bulgaria; 3-2 cu Grecia și 1-4 cu Turcia.

● **1969 în România.**
Clasamentul: 1. GRECIA; 2. România; 3. Albania; 4. Bulgaria; 5. Turcia.

Rezultatele echipei noastre: 2-1 cu Bulgaria; 2-1 cu Albania; 2-1 cu Turcia și 0-4 cu Grecia.

● **1970 în Bulgaria.**
Clasamentul: 1. BULGARIA; 2. Albania; 3. Turcia; 4. România; 5. Grecia.

Rezultatele echipei noastre: 1-2 cu Albania; 1-1 cu Grecia; 0-0 cu Turcia; 0-0 cu Bulgaria.

● **1971 în Grecia.**
Clasamentul: 1. GRECIA; 2. Bulgaria; 3. România; 4. Albania; 5. Iugoslavia.

Rezultatele echipei noastre: 0-0 cu Bulgaria; 1-0 cu Iugoslavia; 1-2 cu Grecia și 2-2 cu Albania.

BULETINUL MECIURILOR INTERNAȚIONALE AMICALE ALE DIVIZIONARELOR A

Am intrat în luna în care pregătirile divizionarelor A intră în sprint final. Se apropie data de 20 august, cînd va începe campionatul, și fiecare dorește să-și desăvîrșască forma sportivă pentru a-l aborda cu șanse sporite de succes. Jocurile amicale, mijloc eficient de pregătire și verificare, devin mai dese. Iată câteva din ele:

● **U.T.A.:** a plecat într-un turneu în Olanda, Franța și Belgia. După programul anunțat, ardenii au jucat la Kerkrade (Olanda) apoi la Nancy (rezultatele nu ne-au parvenit), și urmează să evolueze la Bordeaux (5 august), Cannes (9 august) și Tongeren, în Belgia (12 august).

● **RAPID:** în Spania, unde participă la două turnee — unul la Levante (4 și 7 august), altul la Elche (11 și 13 august).

● **SPORT CLUB BACĂU:** turneu de 3 jocuri în U.R.S.S., la Erevan (4 august), Ordjonikidze (7 august) și Kutaisi (9 august).

● **STEUA:** are perfectate un joc cu Marek Stanke Dinitrovo (Bulgaria) la 3 august și altul cu SC Karl Marx-Stadt la 9 august, ambele în București.

● **C.F.R.:** un joc cu formația maghiară Egyetertes la 6 august la Cluj.

● **PETROLUL:** cu Hapoel Beerseba (Israel) la 5 august, cu S. C. Karl Zeiss Jena la 8 august, și cu Selecționata Ghaneei, la 13 august — toate la Ploiești.

● **UNIVERSITATEA CLUJ:** turneu de patru jocuri în Cehoslovacia, între 2 și 10 august; mai tirziu, un meci cu clubul algerian N.A.R. (antrenor Tache Macri).

● **STEAGUL ROȘU:** joc cu Hapoel Beerseba la 9 august și unul cu Homenetmen Beirut, în cadrul unui turneu al acesteia în România.

● **A.S.A.:** întâlnire amicală la Tg. Mureș cu Egyetertes la 13 august.

● **F. C. ARGEȘ:** partidă cu Hapoel Beerseba la 13 august.

● **FARUL:** meciuri cu SC Carl Zeiss Jena la 5 august și S. C. Karl Marx-Stadt la 13 august. Este probabil și un joc cu Racing Club Beirut.

● **JUL:** două jocuri în Polonia, cu selecționata olimpică a acestei țări, la 11 august la Cracovia și 13 august la Nowi Sacz.

DOCUMENTAR

SFERTURILE DE FINALĂ

25 mai, la Constanța

Cehoslovacia — R.F. a Germaniei 2-1 (0-0)
România — U.R.S.S. 2-0 (1-0)

Au marcat: Munteanu și Mircea Sandu.

26 mai, la Constanța
Spania — Ungaria 2-0 (1-0)
Iugoslavia — Belgia 6-1 (2-0)

SEMIFINALELE

28 mai, la Constanța

România — Spania 2-0 (0-0)

A marcat Mircea Sandu (2).

Iugoslavia — Cehoslovacia 1-1 (0-0, 0-0), 4-3 la 11 m.

FINALELE

30 mai, la Constanța

Locul 1: România — Iugoslavia 1-0 (1-0).

A marcat: Jurec.

Locul 3: Cehoslovacia — Spania 1-0 (0-0, 0-0).

Clasament final: 1. ROMÂNIA; 2. Iugoslavia; 3. Cehoslovacia; 4. Spania.

18 ZILE PÎNĂ LA INAUGURAREA NOULUI SEZON COMPETIȚIONAL

MUNCA, SERIOZITATE — DOMINANT

CONSTANTIN
O ECHI

SECVENȚE DIN ZIUA CELOR 200 DE MINUTE DE ANTRENAMENT

DINAMO

Pe terenul din Parcul Zăvoi, prezența zilnică a fotbalistilor de la Dinamo a devenit în aceste zile, ca să spunem așa, un fel de stereotip în activitatea generală a orașului Rm. Vilcea. Spectatorii — unii dintre ei obișnuiți, alții ocazionali — își ocupă din vreme un loc ferit de soare, în mica tribună a stadionului și privesc valoroasa „trupă” comandată acum de **Nunweiler III**, cum acumulează minut cu minut, exercițiu cu exercițiu, pregătirea necesară pentru lungă cursă a campionatului care se apropie. Un fel de „bani albi pentru zile...”.

Antrenamentele însumează, de regulă, un mare volum de muncă. Și în ciuda faptului că în această perioadă mijloacele folosite pentru realizarea sarcinilor specifice de instruire nu prea sînt — și nici nu pot să fie de altfel — la nivelul de activitate și de plăcere al jocului, angajarea conștientă a jucătorilor în efort înseamnă, mai presus de orice, un mare câștig, convertibil mai târziu, la momentele de

adevăr ale competițiilor oficiale, în comportări de calitate și rezultate de valoare.

Aceasta ar fi concluzia pe marginea unor constatări recente făcute la Rm. Vilcea în mediul unei activități de instruire bine organizate și în intimitatea unui colectiv care a pornit cu entuziasm pe calea realizărilor. În ce privește elementele care ne-au condus la o asemenea concluzie, ele ne-au fost oferite, în primul rînd, de împrejurarea de a fi martori ai unor secvențe semnificative în programul unei zile normale de antrenament condus de trio-ul **Ion Nunweiler — G. Timar — C. Ștefan**. O zi ca multe altele cu mii de metri de alergări și zeci de exerciții de gimnastică sau tehnică individuală, cu nenumărate repetări în decursul a mai bine de 200 de minute de efort. O zi de antrenament care a început pe răcoare, la ora 9 și jumătate și s-a încheiat, în prima sa parte pe caniculă, aproape de ora prînzului.

...Mai întîi au fost cele 20 de minute de încălzire, obligatorii pentru integrarea progresivă a organismului în efort. În partea a doua, timp de 60 de minute,

întreg lotul a lucrat pentru îmbunătățirea forței, a mobilității, vitezei și rezistenței fizice. După care a urmat o alergare în grup de 15 minute, pe teren variat în jurul stadionului, probă dificilă absolvită cu succes, de la care nu au lipsit decît portarii și la capătul căreia înaintașii (**Lucescu, Dumitrache, D. Popescu, Sălceanu, Batacliu, Fl. Dumitrescu**) și mijlocașii (**Nunweiler VI, Cojocaru, Moldovan**) au încheiat pregătirea de dimineață. În teren au mai rămas numai apărătorii propriu-ziși. Și antrenamentul a continuat cu aceștia încă 30 de minute. Fundașii (**Deleanu, Cosma, S. Gabriel, Dobrău, Gungiu, Cheran, P. Nicolae**), au fost cei dinții care au reintrat „în priză”, cu un exercițiu de executare corectă a dublajului. Și o asemenea grijă pentru perfecționarea jocului în defensivă nu ni s-a părut de loc exagerată dacă ne gîndim la faptul că doi dintre antrenori, **Ion Nunweiler** și **C. Ștefan**, au fost apărători de meserie și că Dinamo a fost mare atunci cînd spre direcția portii sale nu se prea trecea cu una, cu două.

Apoi a fost rîndul portarilor „la judecată”. **Cavai, Eftimescu** și

Duha — în lipsa lui **Constaținescu**, bolnav — au făcut zeci de plonjoane, au blocat sau respins mingi după mingi, răsufîind cu greutate sub povara loviturilor. Acesta a fost ultimul act al programului de dimineață. După-amiază, la ora 17, a început cel de-al doilea antrenament al zilei. Un fel de „secundo tempo”. De astă dată numai cu conținut tehnic și, către seară, mai pe răcoare. Poate și de aceea ceva mai plăcut, deși cele 100 de minute de instruire post-meridiană ar putea ridica niște obiecțiuni. Măcar așa din spirit de contrazicere.

— Nu-i prea mult, totuși, un asemenea volum zilnic de lucru? l-am întrebat pe prof. Gh. Timar.

— Aparent, da. În realitate, însă, acesta este regimul, de muncă în pregătire pe care-l pretinde performanța. Căile realizării acesteia sînt aspre și noi trebuie să ne obișnuim o dată cu ele. Altfel, nu vom putea depăși pragul mediocrității.

Este undeva, aici, ne-am spus noi, un adevăr care nu mai suportă astăzi a conviețui cu superficialitatea.

FARUL

Era primul joc al Farului în perioada de pregătire. Un amical cu S. C. Bacău pe splendidul stadion din Buzeni. Au câștigat băcăuanii cu 2—1, dar prea puțin îl interesa scorul pe antrenorul **Hașoti**. Venise de la Dimbul Morii, unde a găsit în cele din urmă condiții bune de cazare, să vadă cum se mișcă echipa. Asta îl interesa, în primul rînd. Echipa nu s-a mișcat prea strălucit, a părut cam obosită, lipsită de prospețime, dar venea după un antrenament făcut dimineața și aproape o „săptămîna dură” cu circuit zilnic pentru pregătirea fizică generală și cu reprize de viteză.

Noul antrenor al constănțenilor, **E. Hașoti**, știa că echipa e deficitară la capitolul viteză și tocmai de aceea a introdus seriile de sprinturi. Cîte trei pe săptămîna. În fiecare zi de program, 17 serii. Zece a cîte 50 de metri, cinci a cîte 60 și de două ori proba clasică a 100 metri. Sprinturi pentru apărători și pentru atacanți. Poate și din acest motiv în acel prim joc de pregătire, echipa (de fapt echipele, pentru că **Hașoti** a trimis în teren aproape cîte o formație în fiecare repriză) n-a impresionat prin reacții active. Pe antrenor însă, acest lucru nu-l interesa încă. Era mulțumit de atmosfera de lucru, de conștiințiozitatea tuturor jucătorilor în asprele zile de pregătire. Antrenorul **Dobrogenilor** le spusese băieților săi, de altfel, încă de la sosire:

„Nu am venit aici cu nici o pre-judecată! Vor intra în echipă cei mai în formă, în funcție de capacitatea de efort și rezolvarea sarcinilor de joc”.

Poate și aceasta este cauza angajării tuturor, fără menajamente, în programul dur al zilelor de la munte. Pînă și **Tufan**, în ultima vreme mai apatic, e foarte ambițios acum, dorind probabil să renască.

— Dacă **Tufan** ar redeveni ceea ce a fost nu de mult, atunci am rezolvat problema jucătorului care să dea culoare jocului. Pentru că așa ceva nu avem, deși lotul este bun.

E unul din gîndurile ce-l frămîntă pe antrenorul **Hașoti** în această vară fierbinte și pentru Farul. Pentru că se mai gîndește să schimbe și jocul echipei, să-l modernizeze, și, implicit, echipa litoralului să nu

CU ECHIPA RĂDULEȘTILOR. LA FOTBAL, PE PLOAIE

SPORT CLUB

Instantaneu de la un antrenament, cu mingea, al băcăuanilor

Foto: L. ADORJAN

Cînd am ajuns la cabana „Trei brazi”, pe drumul ce urcă din Predeal, în meandre largi pînă către lîngă munților, soarele ascuns după norii amenințători de ploaie, trebuie să fi coborît dincolo de murea zimțată a Morarului, către apus. Pe terasa frumosului complex turistic tocmai se încheiase și micul sfat al conducerii tehnice și capful **Răduleștilor** hotărîse, împotriva temerilor exprimate în legătură cu starea vremii, că antrenamentul va avea loc așa cum fusese stabilit inițial, adică pe terenul de sport al stațiunii, situat în gura Văii Rîsnoave. Așa că...

În jurul orei 18, ședința de pregătire a fotbalistilor băcăoani a început. Aproape în același timp cu ploaia măruntă și rece care i-a însoțit cu încăpăținare mai bine de o oră.

Prima parte a antrenamentului a fost, de fapt, o uvertură extra fotbalistică. Jucătorii s-au împărțit în două grupe mari. Una dintre ele, supravegheată de **C. Rădulescu**, a ocupat mai întîi terenul de baschet și aici **Dembrovski**, **Cizic**, **Florea**, **Băluță**, **Pelea** de o parte, iar de cealaltă, **Dutan**, **S. Avram**, **Vătafu**, **Pană** și **Rugiubei**, s-au intrat într-o mini-partidă cu multe angajamente în forță sub panou, dar în schimb cu prea puține cizuri înscrise.

În același timp, cea de-a doua grupă — condusă de **P. Rădulescu** a jucat handbal, cinci la cinci. Echipa lui **Ghiță**, **Catargiu**, **Sînăuceanu**, **Mioc** și **Volmer** s-a dovedit în final mai activă decît aceea compusă din **Comănescu**, **Velicu**, **Hrițcu**, **Niță** și **Mărgășoiu** și scorul de 10—6 în favoarea celei dintîi reflectă o superioritate evidentă...

După 15 minute de joc, grupele au inversat terenurile, în așa fel încît, la sfîrșitul primei jumătăți de oră a antrenamentului, toți cei 20 de componenți ai lotului băcăoan au jucat în mod egal și baschet și handbal, sporturi complementare deosebit de utile pentru dezvoltarea ateneției, a vitezei de reacție și mai ales a deprinderii de a acționa pe spații mici și aglomerate.

În cea de-a doua parte a sa, antrenamentul a avut un caracter specific fotbalistic, cu un bogat conținut tehnico-tactic. S-a lucrat individual și pe cupluri de posturi adiacente și perechi antagoniste. S-au executat „pase în doi” de pe loc și din mișcare, exerciții „unu contra unu”, pentru protecția min-

gii și depozitare, combinații simple încheiate cu șut la poartă, jocul cu capul în condițiile disputei directe cu adversarul. Pe o jumătate de teren **Petrică Rădulescu** cu apărătorii; pe cealaltă jumătate, **Costică Rădulescu** cu înaintașii.

...Au trecut aproape 90 de minute de la începutul antrenamentului. Ploaia a conținut, dar terenul imbibat cu apă și plin de noroi este acum adversarul cel mai îngrat care nu iartă pe cei ce nu stăpînesc bine tehnica preluării, a pascii, a șutului. La una dintre porți atacanții continuă, aproape fără răgaz, să bombardeze spațiul pe care, pe rînd, **Ghiță** și **Cizic** îl apără cu greutate, gemînd sub forța loviturilor expediate de **Rugiubei**, **S. Avram**, **Pană**, **Hrițcu** și ceilalți. Antrenorul **C. Rădulescu** nu-i slăbește nici o clipă, pînă nici unul și are pentru fiecare cîte ceva de spus, o observație, un îndemn. Lui **Rugiubei**, că a cam pierdut gustul golului, lui **S. Avram** că mai are de dat de pe el pînă la greutatea optimă pentru performanță, lui **Pană** să-și mărească viteza de execuție, lui **Pelea** și **Niță**, doi foști divizionari B, să tragă serios dacă vor să prindă echipa.

La marginea terenului, medicul echipei, **Alex. Udrescu**, stă de vorbă cu **Dembrovski**. Internaționalul băcăoan a încheiat, mai devreme decît ceilalți, pregătirea zilei pentru că de fapt programul său, strict individualizat, are o structură, un volum și o intensitate cu totul dife-

Proaspăta divizionară A, formația studenților bucureșteni, prima dintre echipele care au început antrenamentele în vederea noului campionat, a încheiat la această „oră a pregătirilor” prima etapă de instruire axată în principal pe creșterea capacității de efort. Imaginea alăturată, o ultimă secvență din programul de muncă al pregătirii centralizate ne înfățișează pe cîțiva dintre componenții lotului, antrenat de **Ion Motroc**.

Revenit în Căpi se antrenează de jocului de verificare realizarea o echipă. În ac întîlniri din cadrul sfîrșitul săptămîni dinaintea debutului

LE ACTUALE ETAPE A PREGATIRILOR

CU BLOC-NOTESUL
LA 5 DIVIZIONARE A

III NU VOR SĂ MAI FIE A DE MORAL SUBTIRE

mai fie purtată de valurile zonei
legre a clasamentului.

Intrebarea care se pune acum
pentru suporterii Farului este dacă
a reuși noul antrenor astfel de iz-
linzi superioare. O garanție ar fi
prioritatea lui E. Hașoti, alta, va-
lențele superioare (dar nevalorifi-
cate în campionatul trecut) ale lo-
ului. Murea cauză a succesei
are să fie numai ridicarea cotel
le ambiție a fiecărui jucător. A ta-
entatului portar Popa, superficial
e foarte multe ori, a tinerilor
"urcu, Nistor sau Mihu, a consa-
raților Mareș, Tufan, Oprea, Olo-
u, Tănase, Caraman, a aceluia care
putea face saltul de la tineret

TUFAN

u de pe banca rezervelor în "11"
de bază. Aceasta pare singura
le de succes a Farului. Pentru
alb-albaștrii nu numai că n-au
ușit să aducă decât doi necunos-
ți (Ioan Jenică — 19 ani, de la
rețetel Stelei, și Stoicescu — 25
l, de la C.S.M. Sibiu), dar au și
rădut o piesă de bază — pe Kallo,
reat la Metalul Tirgoviște. Farul
mpe astfel fără o extremă stin-
ca experiență. Și necazul n-ar
prea mare dacă echipa de tine-
ar promite ceva. Dar, „cadeții”
t încă prea cruzi. Doar Rădulescu

portul studențesc continuă să
înainte, însă, cu ajutorul
jocului cel mai eficient pen-
rității și stabilirea formulei
text se înscriu și cele două
ei orașului București: de la
sare, de fapt ultimul test
divizia A.

este la ora actuală „apt” pentru lo-
tul mare. În viitor, poate Codin,
poate Măciucă, poate Manole... Ha-
șoti, care a răspuns anul trecut de
echipa de tineret, e dispus să pro-

moveze pe oricare din cei care se
vor remarca.

— De felul cum vom începe cam-
pionatul, spune Hașoti, depind foar-
te multe. Dacă începem bine și mo-
bilizarea echipei va fi bună. Dacă
nu... Dar nu trebuie să existe a-
cest NU. În campionatul trecut, Fa-
rul a fost o echipă de moral sub-
fire, care a cedat prea ușor la
eșecuri, găsind motivații facile, su-
perficiale, în arbitru sau în alții și

nu în echipă. Anul acesta cred că
vom schimba optica...

Probabil că și jucătorii din Tomis
au ajuns la concluzia metamorfozei
morale. Ideea aceasta se intulește
din antrenamentele lor, câte două
pe zi, din discuții. În acel prim joo
amical Farul n-a prea tras la
poartă, a combinat bine, dar au lip-
sit pasele la distanță, însă toate
acestea nu l-au neliniștit pe antre-
norul Hașoti:

„Sint carențe ale condițiilor de
pregătire de la Dimbul Morii, și nu
mă interesează prea mult acum; în
vom rezolva”. Ceea ce-l interesează
acum pe noul antrenor, la începutul
drumului greu, este atmosfera
de lucru. Și în tabăra dobrogenilor
domnește o atmosferă bună, se-
rioasă și plină de ambiții. Semn că
Farul nu vrea să mai fie o echipă
de moral subțire. Farul vrea să
strălucească...

ÎN CĂUTAREA ATACULUI DE GOL

PETROLUL

Amiaza unei zile cu soare plin.
La poalele uriașului de stâncă în
virful căruia crucea eroilor spin-
tecă cerul. Aici a descins Petro-
lul pentru pregătiri. De la recep-
ția hotelului Caraimanul din Bus-
teni ni se indică camera nr. 9.
Aud dușul cîntînd înăuntru.
Deschide totuși Mircea Dridea.
Mai e și doctorul Vasile Cristea.
Ilie Oană se află încă sub duș
după antrenamentul de dimineață.
Doctorul Cristea ține în mînă un teanc
de fișe. „Biografia medicală” a
fiecărui jucător.

— Ce spun fișele acestea, doc-
tor?

— Antrenamentele sînt bine
dozate și toți jucătorii se pre-
zintă foarte bine din punct de
vedere medical. Recordmeni la
efort: N. Ionescu, Ciupitu, Opi-
șan, Cozarec, Tudor.

— Ce se aude cu Mocanu?

— Mocanu mai e încă la mare.
la Eforie, unde urmează un tra-
tament special. Face mecanote-
rapie. Totul merge bine. Am vor-
bit cu el de două ori la telefon.
Apare Ilie Oană. E grăbit. Tre-
bule să meargă cu doctorul
Cristea pînă la Ploiești să vadă
ce se întîmplă cu Angelescu, in-
ternat cu câteva zile în urmă
pentru un control riguros. După

amiaza Ilie Oană va fi iar la
Buzeni, Petrolul are antrena-
ment.

— Care-i problema dv. nr. 1
acum?

— Omogenizarea! În fiecare
compartiment vor apare nouăți.
Tudorie și Rizea de la Politeh-
nica Galați, C. Ionescu, fratele
lui N. Ionescu de la Metalul
Tirgoviște, Tudor de la tineret și
probabil I. Constantin de la
Steaua.

— Omul de gol nu e o pro-
blemă?

— Mai bine zis ATACUL DE
GOL! Sper că în acest cam-
pionat să avem un atac ca lumea.

Ilie Oană și doctorul Cris-
tea pleacă. Rămîn cu Mircea
Dridea. A trecut exact un an de-
cînd discutăm cu fostul interna-
țional despre primele zile de an-
trenament. A fost un an greu...
Vorblm despre pregătirile din a-
ceastă vară, despre antrenamen-
tele scurte, dar intense, făcute
pentru îmbunătățirea vitezei. Tre-
cem în revistă lotul. Mai nu-
meros, și ipotetic, mai valoros
ca anul trecut. Doar Bădin și
Juhász au plecat, primul la Cra-
iova al doilea la Buzău. Înțeleg
că prin transferările din acest
an Petrolul a urmărit și sfîrșirea
unui climat moral excelent.

— Mircea Dridea, ce crezi dume-
nea despre noi veniți? Cînd
se vor încadra în concepția Pe-
trolului?

— Chiar dacă vom avea aște-
deziluzii la jumătate din cei ve-
niți am fi foarte bucuroși ca cei-
lalți să corespundă. Eternele în-
cercări, numai că acum o facem
cu jucători mai ridicați valoric.
Și ca să nu mai avem probleme
ca anul trecut cînd am tot în-
cercat soluții de echipă pînă la
sfîrșitul turului, încă din pre-
gătiri vrem să omogenizăm cîteva
cupluri. Cuplul atacanților cen-
trali: Grozea — I. Constantin și
cuplul fundașilor centrali unde
concurența e mare: Micrluț, Decu,
Tudorie, Tudor.

...A doua zi echipa a avut un
antrenament dimineața. După a-
miază toți jucătorii aproape că
au fost obligați, să vină la sta-
dion să vadă amicalul S. C. Ba-
cău — Farul. Am auzit vorbîn-
du-se că la un joc în familie
I. Constantin i-a impresionat pe
toți. I. Constantin însă e modest.
Zice că trebuie să se mai pre-
gătească și duce vorba la dez-
legare. „Cred că Steaua va chi-
zui omenește și îmi va acorda
dezlegarea. Ar fi groaznic ca
după aproape un an pe tușă să
mai fac și carantină...”. Probabil
că Steaua va chibzui omenește...
La stadion, după meciul în care
Petrolul nu jucase, M. Dridea și
I. Oană au supus portarii echipei
la un regim spartan. Suturați tari,
cu efect, de aproape și de la dis-
tanță, centrări, ieșiri la blocaj...
Primul în poartă: M. Ionescu,
capitanul echipei. Sare ca o pan-

teră din bară în bară la vîrsta 36
de ani, amintînd de tineretea sa
veșnică datorită seriozității. Mi-
hai Ionescu, cel care la sfîrșitul
campionatului trecut a vrut să a-
bandoneze activitatea competi-
țională dar nu l-a lăsat echipa.
„Anul acesta nu cred că vom
mai avea emoții! Cred că am în-
vîțat cu toții din experiența cam-
pionatului trecut, au venit și
cîteva jucători buni...” După ce
Mărculescu e supus tirului, ar-
mează un tînr de 22 de ani,
Petculescu, adus de la Bere Ra-
hova. M. Dridea și I. Oană tri-
mit primele două șuturi exact la
vîncu. Petculescu zice de fle-
care dată că mingea țese afară,
dar rămîne stănă de platră vî-
zîndu-o în plasă. Șuturile curg
și blondul de la Bere Rahova
aproape că nu știe cum îl mai
cheamă, iar antrenorii Petrolu-
lui trag din ce în ce mai tare.
Din nou M. Ionescu în poartă...
Din nou Mărculescu... iar tînrul
Petculescu... iar M. Ionescu... Por-
tarii Petrolului încep să obo-
sească. Golurile se îmulțesc.
I. Oană și M. Dridea sutează nî-
fîncet. De aproape. De la dis-
tanță. Ba fel de tare. Ba fel de
precis... Cred că a fost cea mai
elocventă lecție despre șut pen-
tru atacanți ploieșteni.

Peste două zile ofensiva Pe-
trolului avea să înscrie 4 goluri
în poarta Sportului studențesc.
Era o primă promisiune?...

ASPRĂ LUPTĂ PENTRU TITULARIZARE

C.S.M. REȘITA

Stadionul din Reșița a
devenit în aceste zile tori-
de un veritabil șantier. Se
lucrează la acoperirea par-
țială a tribunei a II-a, se
ridică noi ziduri la intrarea
arenel, se instalează tuburi
de canalizare și se așteaptă
sosirea unei noi tribune
metalice pentru sporirea
locurilor la peluză. În cu-
rînd vor ieși de sub mîl-
nile harnice ale zidarilor
două noi vestiare, o cameră
pentru arbitri și un cabi-
net medical. Pretutindeni
schele, cărămizi, mormane
de nisip, var și ciment. Te-
renul de joc a fost rega-
zonat și se prezintă în
condiții ireproșabile, iar
pînă în iarnă vor fi gata
o saună și două bazine de
recuperare.

— Facem tot ce e posi-
bil, afirmă antrenorul I.
Reinhardt (care pe drept
cuvînt se poate spune că
de vreo două săptămîni
și-a mutat casa aici, în
incinta stadionului), să as-
gurăm oaspeților noștri
toate condițiile demne de
o competiție la nivelul Di-
viziei „A”...

— Dar cu echipa dv. ce
se-aude?

— Trebuie s-o recon-
struim din temelii! (Frun-
tea antrenorului se încrun-
tă, brăzdată de griji. Of-
tează și după o mică pau-
ză continuă). E adevărat,
au venit mulți jucători noi,
aici la Reșița... Gornea,
Gaspar, Minică, Georgevici,
Neagu, Beldeanu, și încă
mulți alții mai puțin cu-
noșcuți: Ologeanu, Radu,
Rădulescu I și II, Docu,
Savu și Tismănarul! Unii
din „B”, alții din „C”, alții
din județ. Avem, cum
s-ar spune o barcă și des-
tui vislași. Dar, vezi dume-
neata, unul e specialist, să
zicem la canoe, altul la
skifi, altul la yoli, altul
la caiac. Ori noi avem ne-
voie ca toți să vislească

uniform, pentru echipa
noastră!

— Și veți reuși, oare,
să aduceți la această
întî?

— Eu știu? Cred că da.
Dar cu multe eforturi și
stăruință...

„Despre eforturile și stă-
ruința antrenorului Rein-
hardt, aveam să mă con-
ving, în chiar dimineața
aceea, cînd pe o căldură
sufocantă, lotul de jucă-
tori — 30 la număr — tre-
cea prin toate etapele pur-
gatoriului... fotbalistic. A-
jutat de secundul său, C.
Sfirlogea, — care a aban-
donat activitatea de jucă-
tor — antrenorul Rein-
hardt veghea cu strictețe
la executarea unui pro-
gram brodat pe exerciții
foarte variate, dar destul
de istovitoare pentru unii
neobișnuiți cu astfel de
„cazne”.

Primul care mi se...
plînge este Neagu, proas-
păt venit de la Craiova.

— Am dat cinci kg jos
într-o săptămînă, dar
nu-mi pare rău. A fost
greu, e adevărat, pentru că
în „Bănie” nu lucram chiar
la „temperatura” aceasta.
Dar vreau să fac o treabă
bună aici!

Îl zărește pe Gornea. E
congestionat și lac de su-
doare.

— Trag tare, m-am în-
vîțat cu programul mește-
rului și numai așa am a-
ajuns să-mi explic cum de a
ajuns Reșița în Divizia
„A”. Se muncеște formi-
dabil de serios la antre-
namente. Ca la cupatoare...!

Minică, a „lăsat” și el
cinci kg într-un timp re-
cord, și-mi mărturisește că
trebuie să se chinuiescă
tare de tot dacă vrea să
fie titularizat. Georgevici,
abia sosit de la Petroșani
mărturisește: „După pri-
ma zi de antrenament, am
vrut să dau bir cu fugiții,
cînd am văzut ce se cere

de la jucător! Mă speria-
sem, zău așa. Acum m-am
obișnuit. Cred că voi for-
ma un cuplu bun în apă-
rare cu Kiss sau Pirvan.

Dr. Sporea, care urmă-
rește antrenamentul de pe
o bancă, frunzărește cale-
tul său și ne împărtășește
unele gânduri.

— Mulți din noi veniți
nu s-au adaptat imediat
la efort. Dar acum lucra-
rile merg spre bine. Am
supărări cu Gaspar (lovit
la genunchi) și Neagu (o
întindere). Dar sper să-i
pun pe picioare cît mai
repede... Cel mai mult,
însă, mă îngrijorează Bel-
deanu...

— E lovit? E bolnav?

— Pur și simplu nu s-a
prezentat încă la antrena-
ment. Îl așteptăm însă la
fiecare tren și sperăm că
zilele acestea se va integra
în programul echipei. A-
vem mare nevoie de el.

După amiază... „tineret-
tul” joacă cu echipa lu-
goslavă Dinamo Pancevo.
Mline, echipa primă pleacă
la Bocșa Montana pen-
tru alt meci. Relau discu-
ția cu antrenorul Rein-
hardt, care calm și lucid
cum îl știu de atîta mi,
se destăinuie:

— Reșițenii iubesc mult
echipa lor. Am ajuns însă
în „A” și pretențiile au
sporit. Grijiile mele, la fe-
Avem mii de susținători
cu cotizația la zi. Dar cînd
nu merge echipa, nimeni
nu te iartă! Sint citate
toate victoriile anterioare.
Ne așteaptă confruntări
grele. Cunoșc bine echi-
pele din „A”. Va trebui
să muncim enorm în teren
pentru fiecare mingă, să
ajungem cu tehnica la ce-
rințele unui eșalon supe-
rior. Am luat destul de
mulți jucători, dar cu toate
astea, tot mai suspin încă
după un vîrf de atac, bă-
tăios, cu poartă de gol.
Apoi, mai am de lucru
cu „laboratorul” din mi-
locul terenului, unde Bel-
deanu, Pu, caș, Neagu și
Varga, trebuie să orienteze

• STADIONUL ÎȘI SCHIMBĂ FAȚA... • NEAGU ȘI
MINICA AU DAT JOS CITE 5 KG! • BELDEANU
N-A SOSIT ÎNCĂ!... • REINHARDT MAI ARE NE-
VOIE DE UN VîRF DE ATAC!

ION REINHARDT: „Ce echipă fac?”

tot jocul... Cînd toate a-
ceste lucruri se vor crista-
liza, voi respira mai ușu-
rat și voi ținti un loc li-
niștit, în a doua jumătate
a clasamentului... Pentru
a ajunge însă acolo, nu

trebuie să pierdem nici un
punct pe teren propriu...
— Și credeți că veți
reuși?
— Noi vrem, bineînțeles...
Numai să vrea și... adver-
sarii!...

Reportaj realizat de Mihai IONESCU, Mircea M.
IONESCU, G. IRIMINOIU și George MIHALACHE

GHEORGHE LIMONA: SPRE 40 DE ANI DE FOTBAL ȘI 1000 DE MECIURI ARBITRATE

Gheorghe Limona: cel mai bun arbitru al anului competițional 1969/70, al nouălea român purtător al ecusonului F.I.F.A. și posesor al insignei de arbitru internațional, al doilea în clasamentul alcătuit de Colegiul central pe anul 1971/72, dar primul în cel făcut pe baza stelelor acordate de cronicarii ziarului „Sportul” (cu media de 4,83 față de 4,70 a lui V. Pădureanu).

Obșnuții stadioanelor noastre îl cunosc din activitatea sa de „cavalier al fluturului”. În ultimii ani, el a cunoscut o ascensiune remarcabilă, pe care o atestă suficient galoanele cerute și arătate mai sus. Și să recunoaștem că la 47 de ani ai săi, atâtea recompense morale alcătuiesc o valoroasă carte de vizită, apreciată și de tribune, care — trecând peste orice sentiment de simpatie pentru una sau alta dintre echipe și judecând la rece au recunoscut competența, sobrietatea, plasamentul, autoritatea și promptitudinea arbitrajului lui Limona.

Sub aceste calități puțin știu că se ascunde una esențială: marea pasiune pentru fotbal. Limona și-a început „cariera” de fotbalist prin anul 1935, pe vremea pantalonilor scurți, bățind mingea ca orice copil pe maidan.

— Intrarea oficială în fotbal s-a produs la Cărlărași — ne povestește interlocutorul. Am fost legitimat de Venus și jucam alături de Eliu Baruh, actualul antrenor de atletism, frații Belcin și Căruța, Bărbulescu și alții. Atunci am cunoscut și febra divizionară pentru că Venus a făcut parte din Divizia C și apoi din Divizia B. Studiile însă, m-au purtat la București și iată-mă din nou împreună cu Baruh, de data asta printre fotbalistii primei echipe studențesti din Bucureștiului anului 1948. C.S.U. urmașii vechiului Sportul studențesc și „moșul” celui actual. Păstrez multe amintiri din această perioadă, printre care o întâmplare hazlie. Trebuia să jucăm cu Venus în Cupa României și înainte de joc Baruh i-a spus regretatului doctor Cherciu, portarul Venusului: „Doctor, te rog, vorbește cu băieții să nu ne dea prea multe goluri, că echipa

Din albumul de omintiri. Gheorghe LIMONA, între Arribas (Franța) — stînga și Wiig (Norvegia) — dreapta, capitanii celor două echipe de juniori care s-au întâlnit în cadrul Turneului U.E.F.A. 1971

noastră este abia la început”. Meciul însă a avut o desfășurare curioasă. În min. 89 Venus conducea cu 4-3, cînd o pasă a mea ajunge la Baruh, care — ca fundas — înaintase mult. Baruh prinde un șut ca din tun de la vreo 30 m și-i strigă lui Cherciu: „Ferește, doctor, că-i gol!” Și a fost gol, au urmat prelungiri și C.S.U., spre surprinderea generală, a câștigat cu 7-4!...

Cum ai reușit însă, să împaci cartea cu sportul? — A fost greu, dar ce nu faci cu muncă și spirit de sacrificiu? Mi-am drămuțit timpul cum am putut mai bine, astfel că mi-am văzut și de carte, ca elev și ca student. Mi-am satisfăcut marea pasiune, fotbalul, dar mi-am continuat pregătirea pentru viață, ca să devin un cetățean util societății noastre. Și cred că am reușit. În 1949, am trăit un dublu eveniment, care mi-a produs sentimente diferite: bucuria de a fi absolvit și de a fi licențiat al Institutului de Științe Econo-

mice — azi A.S.E. — și repartizat ca economist în cadrul Ministerului Comerțului Interior, dar și regretul de a părăsi terenul de fotbal ca jucător. Astăzi, am căminul meu, o fetiță de 10 ani și... 23 de ani de muncă în cadrul ministerului, unde ocup funcția de șef de serviciu.

— Și totuși, ai revenit pe teren ca arbitru. Cum s-a întimplat?

— Revenirea o datorez unui bun coleg de minister, arbitru Vladimir Fieru. La îndemnul lui am urmat cursurile școlii de arbitri din București, avînd ca dascăli arbitri de frunte ca Emil și Picki Kroner, Jean Petrescu, Gogu Dumitrescu, Vladimir Fieru, Iancu Ceaușanu și alții. Ei mi-au îndrumat pașii să ajung arbitru alături de Mircea Sadoveanu, Aurel Bentu, Emil Martin, Ion Hrisaf, și să debutez în 1953 într-un meci din campionatul orașene. De atunci, urmînd cu sfîntenie sfatul profesorilor mei de a acceda permanent mare

importanță pregătirii fizice, teoretice și practice, am parcurs toate etapele promovării: arbitru divizionar C în 1955/58, divizionar B în 1958/61, divizionar A în 1964/1969, arbitru în lotul F.I.F.A. și U.E.F.A. Astăzi, după aproape 40 ani de fotbal, dintre care 19 ca arbitru, am ajuns la 983 de jocuri indigene și internaționale, dintre care 624 la centru. În palmaresul meu figurează patru jocuri internaționale (Bulgaria—R.D. Germană, Grecia—R.F. a Germaniei, Grecia—Bulgaria și Turcia—Spania), ceea ce mi-a adus ecusonul F.I.F.A., două finale de Cupa României și o finală de Cupă balcanică.

— Ca jucător, desigur că ai avut un „model”. Dar ca arbitru?

— Am avut două „modele”: pe italianul Conetto Lo Bello și pe vest-germanul J. Weyland. Le-am urmărit mișcările pe teren și maniera de a conduce și am încercat să aplic tot ce mi s-a părut bun. Cu Lo Bello am și avut o discuție. L-am vizitat, cu prilejul unei deplasări în interes de serviciu în Italia, la Siracusa. Mi-a fost de mare folos convorbirea cu el.

— O întrebare cam delicată: te... deranjează criticile eventuale ale cronicarilor?

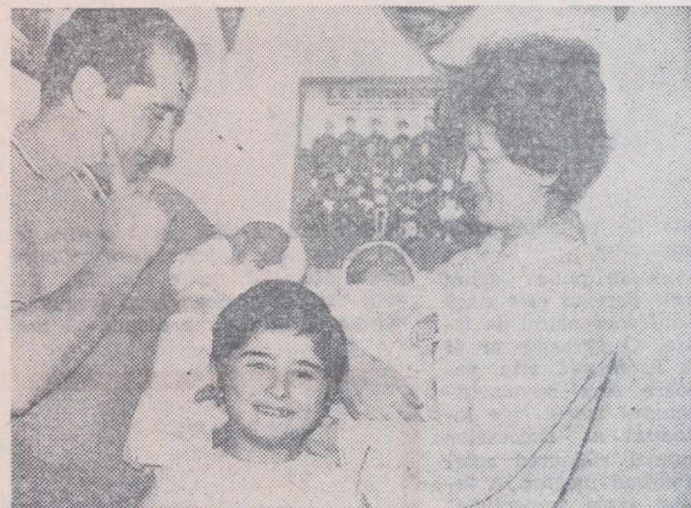
— Niciodată. Dacă arbitrajul meu a fost apreciat ca slab, a însemnat că am fost în zi proastă și nu puteam pretinde mai mult decît meritam. Îmi propunam, însă, ca la meciul următor să arbitrez bine și cred că această atitudine m-a ajutat foarte mult. Desigur că în timpul unui meci, un arbitru — deci și eu — poate greși pentru că oamenii sîntem și noi. De ceea ce mă feresc însă, este să nu perseverez și, mai ales, să nu conduc în compensație, pentru că arbitrajul este ratat astfel.

— O ultimă întrebare: ce-ți dorești în viitor?

— Să arbitrez și mai bine, să ating și eventual să depășesc cifra de 1000 de meciuri și să mă retrag, după 40 de ani de fotbal, bucurîndu-mă în sport de aceeași apreciere și același respect ca în viața particulară.

Petre GAȚU

CEI PATRU ENE...

Gh. Ene, împreună cu soția și cele trei fete ale sale, Amalia, Claudia și Roxana.

În istoria fotbalului nostru divizionar A, de prin '37 începeau să existe patru tineri din familia de jucători sau simplă coincidență de nume? — ne întreabă un cititor al revistei. Și una și alta. Dar, pentru... lămurirea lucrurilor să facem o scurtă incursiune în viața și activitatea celor 4 Ene.

★

COECHEPIERUL LUI BODOLA, HUMIS, VILCOV. Primul Ene — venit de pe insorite meleaguri constantene, de la cluburile de Divizia B Victoria și Elphis — a fost cel de la Venus, din epoca de aur a acestei formații bucureștene. Juca pe aripa dreaptă, din elan, într-o înaintare din care nu lipseau nume cu rezonanță puternică pe atunci în fotbalul nostru cum au fost cele ale lui Bodola, Petea Vălcov, Humis, Ploesteanu, Tr. Iordache, Orza și, mai apoi, ale mai tinerilor atacanți Andrei Rădulescu, Gili Mărdărescu, Herescu, Simboteanu etc. Ene acționa rapid, ca o săriează, era derutant, suita și centra bine cu ambele picioare. Avea, ceva din stola lui Silviu Bindea. I se spunea Michi, dar galeria îl poreclise... „Motoras”. A avut longevitate în fotbalul de performanță, jucînd cinci ani la Venus în perioada de glorie a acestei echipe.

★

ATACANTUL ROBUST ȘI VICLEAN. Al doilea Ene (care paradoxal, a fost numit...), este maestrul sportului și internaționalul Alexandru Ene, cel de la Dinamo București, cu destui ani de activitate fotbalistică desfășurată la această echipă. A fost un atacant robust, viclean și deosebit de bățios în acțiunile din carel advers. Poseda un șut sec, pu-

ternic, care ținea din picioare parcă de granit. Era un „grand batailleur” în carel de 16 m. Alexandru Ene evolua pe teren într-o perioadă cînd Dinamo era o redutabilă formație în campionatul nostru, avîndu-l coechipieri pe Ozon, Suru, Călinoiu, Băcut I și II, Bartha, Szöke, Neagu ș.a. cu toții jucători de mare valoare. Astăzi, Ene I este vicepreședintele clubului din șoseaua Stefan cel Mare.

★

MAESTRU AL SPORTULUI ȘI SLEFUITOR DE TALENTE.

În același timp cu Ene I a apărut un alt Ene pe firmamentul fotbalului divizionar A autohton. Talentat, la fel de viguros și de înfîpt (de parcă i-ar fi fost frate!) ca și Ene I. Mai mult chiar, deosebit de răsfățat, acesta a devenit automat... Ene II. De cîva timp nu s-a mai vorbit de el. De cînd a părăsit centrul liniei de atac al lui Dinamo București. Tot ca înaintaș, el a participat la unele meciuri ale naționalei noastre. Dar, mai înainte cu cîva ani, o bună perioadă de timp, Ene II a furnizat deliciul galeriei înfocate a giuleștenilor. Atunci, el a recoltat, nu de puține ori, aplauzele binemeritate ale acestuia (care, în treacăt fie-zis, l-a botezat... „Englezul”). Ca jucător titular în echipa Rapidului, Ene II a fost alături de Greavu, Nae Georgescu, Maior, Rub. V. Copil și alții unul dintre „copiii minune” de acum 20 de ani, cum li se spusese pe atunci. Nucleul ce avea să alcătuiască, nu peste mult timp, reprezentativa de juniori a țării. Aceia care a participat la turneul U.E.F.A. — 1954. Dar vremea trece, unii componenți ai echipei de juniori '54 au continuat să ne reprezinte și în prima formație a țării. Printre aceștia s-a aflat și Ene II care a făcut, cum se zice, carieră. De un timp, Gică Ene, acum aflat în postura de antrenor, răspunde cu succes de pregătirea fizică și de joc a micilor dinamoviști. Și are destul pe can!... Dar a acumulat cunoștințe teoretice multe, la care se adaugă propria experiență. Cu tact și răbdare el caută mereu să promoveze „talente adevărate pentru fotbalul nostru”. Ene II este maestrul al sportului și tată a trei copii. Mai precis, trei fete: Amalia, „cea mare”, de 5 ani, viitoare gimnastă și handbalistă și gemenele Claudia și Roxana. Fiește, și-ar fi dorit și un... mostenitor. Un mostenitor, bineînțeles, într-ale fotbalului! Dar...

★

AL IV-LEA ENE SE NUMESCE... DANIEL. Frate mai mic al lui Gică, Daniel este cronologic, cel de al patrulea Ene... divizionar A. În pofida faptului că a început să joace la Dinamo Bacău cînd fratele său Ene II era în plină activitate, nu a devenit... Ene III. A rămas simplu Ene Daniel. Surpriza mare e că și acest al patrulea Ene e tot înaintaș, în echipa Rapidului. Pătrunzător, combinativ, suture cu ambele picioare. O hepatită l-a ținut un retur întreg departe de gazon, de tumultul campionatului. Promite însă o reîntregire spectaculoasă în atacul Rapidului, odată ce va primi avizul medicului.

Mihail IONESCU

Gheorghe RANETTI

VLADIMIR LUCA

O VIAȚĂ ÎN SLUJBA FOTBALULUI

Eroul rîndurilor noastre nu este un personaj dintre acelea care impresionează la prima vedere. Aparentele nu-l recomandă suficient pentru a se impune, de la început, celor care nu-l recunosc și de aceea, uneori, — ne nedrept, desigur — prezența sa în anumite împrejurări, ar putea fi mai puțin răspândită cu atenția ce i se cuvine. Cine, însă, îl cunoaște mai bine pe Vladimir Luca, cîne a stat măcar o singură dată de vorba cu el și a avut în acest fel prilejul să pătrundă, cit de cit, în intimitatea preocupărilor sale, acela va putea spune fără îndoielă că a avut de-a face cu unul dintre acei oameni în fața cărora este obligat să-ți scoți cu respect pălăria. Și asta pentru că Vladimir Luca, sexagenarului cu suflet de copil, peste care viața a asternut, la un loc, poate mai multe decepții decît bucurii, știe să răspundă în juru-i, cu acel dar pe care îl au numai cetezătorii, lumina speranței și a spiritului neobosit de acțiune, la o vîrstă la care cei mai mulți tindeau după odihnă.

... Vladimir Luca, Un nume care nu spune prea mult. O biografie lipsită de elemente spectaculoase, deși cîndva, cu ani în urmă, a inspirat primul roman („Unsprezece”) dedicat fotbalului, prin pana scriitorului Eugen Barbu.

A fost o viață întreagă în slujba sportului ca balonul rotund, muncind în rîndul celor mulți dar anonim, la acel nivel unde nu prea se recunosc ușor meritele și nu se primește de regulă felicitările. I-au plăcut, în tîldeaua mai ales copiii și a fost îndrăgostit de meseria de antrenor, care te face să te simți mîndru privind în juru-i, cum rodesc fructele singurîntei și ale pasiunii, acolo unde al semănat cîndva speranțele împlinirii. A încercat de multe ori, însă, să facă singur ceea ce putea rezolva mult mai ușor și mai sigur cu sprijinul altora. Și a greșit. Și atunci, cînd a înțeles adevăratul rost al lucrurilor și strădanile lui au început să capete conturul realizărilor. Tîrziu, dar mai bine așa, decît...

Asta se întîmpla la 1 ianuarie 1971 cînd, la Buzău, orașul căruia Vladimir Luca i-a închinat gîndurile sale cele mai frumoase a luat ființă primul centru de juniori și copii din istoria sportivă a acestei vechi așezări urbane. Primul nucleu de instruire organizată a micilor fotbalisti la temelia căruia Vladimir Luca a pus poate și o parte din ființa lui, dedicîndu-se fără rezerve, unei munci — în condiții noi — pe care a considerat-o sensul major al existenței sale. A găsit, este drept, și înțelegerea necesară. Oamenii, bucepuți, plini de entuziasm și bunăvoință, din conducerea uzinei de mase plastice ca, ing. Maria Ionescu — directorul uzinei, Teodor Vlaicu, contabil șef, Marcel Voicila, președintele sindicatului, care l-au ajutat pe Vladimir Luca să transforme în realitate un vis ce părea la un moment dat utopic.

Așa au apărut, în cursul anului trecut în Buzău, pe lângă asociația „Chimia” primele echipe de copii și juniori, încadrate în rețeaua republicană a centrelor de fotbal inițiate și subvenționate de F.R.F. Așa au apărut, curînd după aceea, terenurile de joc, echipamentul, materialele sportive necesare și instalațiile sanitare puse la dispoziția pregătirii celor mici. Așa s-au format și încheiat grupele de jucători al căror număr a crescut, de la 15-20 copii în primăvara lui 1971, la peste 80, repartizați în trei echipe în vara acestui an. Așa a devenit, astăzi, realitate ceea ce, cu puțin în urmă, părea poate doar un gînd îndrăzneț și parcă prea frumos să fie adevărat.

Dar acesta este numai începutul. Cel puțin așa gîndește Vladimir Luca și odată cu el și cei ce i-au acordat creditul necesar, investindu-l în funcția de mare cînstă dar și de răspundere, aceea de antrenor — coordonator al celui mai tînăr centru de fotbal din țară. Vladimir Luca însă înțelege bine, el însuși, noile dimensiuni ale muncii sale și de aceea nu ezită să răspundă unui gînd de viitor în cuvinte ce exprimă o veritabilă profesiune de credință:

— Obiectivul nostru principal, al celor de la Chimia, este să facem din acest copil, care afluse din ce în ce mai mult spre porțile fotbalului nu numai niște simple produse pentru nevoile performanței, ci înainte de toate, niște cetățeni activi, demni, angajați din plin în opera de construcție a societății noastre. Aceasta este de fapt adevărata noastră menire și în numele unui astfel de ideal muncim astăzi, ca să culegem rodui marilor satisfacții de miine.

EȘALONUL SECUND AL FOTBALULUI NOSTRU ÎN LUMINA UNOR REALITĂȚI

● DOI ANTRENORI COMENTEAZĂ SUCCINT TRECUTUL CAMPIONAT ȘI FAC PROPUNERI PENTRU URMĂTORUL ●

Paul Popescu: „INFUZIA DE JUCĂTORI TINERI —
O CERTITUDINE ÎN SERIA I“

De mai mulți ani, cu Metalul București se întâmplă un fenomen aparte. În fiecare vară părăsesc Pantelimonul — baza sportivă de la marginea Bucureștilor — doi, trei sau mai mulți jucători, cel mai bun ai echipei, cu deosebire sau fără, atrași de mirajul promovării în prima divizie a țării. Și de fiecare dată, ca Phoenixul din legendă, echipa renaște parca mai viguroasă, etalând în campionat un joc unanim apreciat, zdrobind în Cupă teamuri de A cu velleități. Se spune despre această divizionară B că a dat altora un... vagon de jucători. Ei bine, cunoscând numai acest semnificativădevăr, nu se poate să nu te gîndești cu admirație la munca titanică pe care o desfășoară la această echipă unul dintre tinerii antrenori ai fotbalului nostru, aflat de cinci ani la cîrmă 11-lui reprezentativ al marii uzine bucurestene.

Paul Popescu este un interlocoțor ideal. Ghiceste întrebările, are, parca, pentru fiecare pregătire deja răspunsurile. Cunoaște bine REALITATEA Diviziei B despre care l-am rugat să ne vorbească.

— S-au făcut mulți pași înainte față de anii trecuți. Din toate punctele de vedere. Nu se mai joacă chiar atât de dur, există o preocupare evidentă din partea majorității echipelor pentru o mai bună organizare a jocului, pentru mărirea capacității de efort și disciplină, pentru a învinge prin mijloace pur sportive. Sportul studențesc, Politehnica Galați, Progresul București, Metalul București, S.N. Oltenița au etalat în campionatul trecut un fotbal bun, plăcut, spectaculos pe teren

propriu, ofensiv în deplasare. Sigur că au fost și echipe — Chimia Rm. Vilcea, C.F.R. Pașcani, Portul Constanța — care, pe teren propriu, au mizat pe intimidarea adversarului, evoluind dur, subordonind jocul obținerii, cu orice preț, a punctelor. Dar, repet, în general, față de ceea ce era cu 4-5 ani în urmă, Divizia B, seria I, pe care o cunosc mai bine, a făcut un progres evident. Totuși, nu suficient pentru a fi toată lumea mulțumită. Procesul de instruire trebuie, în continuare, perfecționat, cu accent pe mărirea capacității de efort și a tehnicii jucătorilor. Acest lucru depinde numai de noi, antrenorii. Și tot de fiecare dintre antrenorii depinde și faptul ca fiecare echipă să-și definească o personalitate a sa, bazată pe niște atu-uri dobîndite cu mare trudă.

— Se discută acum mult mai puțin despre echipele-azil de jucători plafonati, depășiți de cerințele fotbalului modern...

— Cert este că se observă o infuzie de tineri jucători în aproape toate echipele din Divizia B. Citeva exemple: Sportul studentesc i-a lansat pe Sandu Mircea, Leșeanu, Jurcă; Progresul pe juniorul Dumitru și Gh. Georgescu; Politehnica Galați pe Tolea, Bozma, Marinescu; S.N. Oltenița pe Stămanichi și Răducanu. La fiecare echipă se află 3-4 jucători, în jur de 20-22 de ani, de certă valoare. Mulți dintre aceștia vizează și e bine să fie promovați în Divizia A. Actualul sistem de transferări le-a întins chiar o mînă, fixînd perioada de carantină la 6 luni. Ajuns la acest punct — ca unul lovit, an de an, de problema transferărilor, între campionate trăind clipe de groază, fiindu-mi pur și simplu frică să nu aflu la un moment dat că nu mai am nici un jucător — aș vrea să subliniez un aspect, destul de dureros pentru oricare echipă mai mică: divizionarele A răscolează jucători fără discernămint, fără să dea măcar un telefon la conducerea respectivei echipe. Procedul este greșit și neomenească. Greșit pentru că nu cunosc pe jucătorii pe care-i iau, cum s-a întâmplat și cu Dumitru Emil, care,

după un an revine la club, ca necorespunzător pentru F.C. Argeș, cu Savu, care n-a jucat nici un meci la Steaua, transferat acum la Rapid, Neomenească, pentru că se poate întâmpla, ca dintr-un foc, o echipă să rămînă fără 4-5 jucători. Cazul nostru, cînd, într-un singur an, 1971/1972, am pierdut 8 jucători — Savu, Dumitru Emil, Roman, Cojocaru, iar acum Troi, Rădulescu, Mateescu, Stan Gabriel; cazul Progresului și al multor altora, F.R.F. ar trebui să limiteze la 2 numărul jucătorilor care să plece într-un an de la o echipă. Niciodată, o spun cu mîna pe inimă, Paul Popescu nu se va opune ca Troi sau Savu să nu urmeze un drum ascendent în fotbalul nostru de performanță.

— Metalul a jucat la Giurgiu, Brăila, Galați etc. Ce alte probleme, privind campionatul Diviziei B, din punct de vedere organizatoric, au dat de gîndit antrenorului Paul Popescu?

— Trecerile pe care se joacă meciurile sînt bune; partidele au fost mai bine organizate peste tot; arbitrajul au făcut și ele un salt calitativ, dovadă numărul mai mare de victorii obținute în deplasare; echipele, cu mici excepții, s-au prezentat bine puse la punct în fața publicului. Două lucruri dau încă de gîndit: numărul mare, totuși, de persoane aflate în incinta terenului de joc și multe rezultate-surpriză, obținute în finalul campionatului, cum au fost cele înregistrate de Chimia Rm. Vilcea la Galați, de Corvinul la Satu Mare. Prima deficiență poate fi ușor înlăturată, existînd și indicații precise în acest sens. A doua are însă implicații adînci și atînge sferile eticii sportive, prestația unor jucători, antrenori, asociații.

— Ce idee ați dori să devină fapt, în campionatul viitor?

— Antrenorii divizionarelor B să aibă mai mult curaj. Preocuparea permanentă și profundă pentru infuzia de elemente tinere să devină în continuare o... boală molipsitoare și fără leac. Ar fi suficient pentru ea „B“-ul să fie cu adevărat un suport al fotbalului de performanță.

Laurențiu DUMITRESCU

Cicerone Manolache: „DE CE PE CĂLDURĂ
ȘI NU SIMBĂTĂ DUPĂ-AMIAZĂ?“

Înjgheba o discuție despre fotbal cu un om a cărui existență se materializează în 20 de ani petrecuți pe gazon este deosebit de ușor și plăcut și de multe ori nu găsești cheia sau modalitatea de a-l pune punct. Unul dintre acești interlocutori este inginerul Cicerone Manolache, fostul internațional și actualul antrenor al divizionarei B, C.F.R. Timișoara, de care îl leagă o mulțime de fire nevăzute.

— Îmi iubesc profesunea de inginer agronom — ne spunea recent Manolache. Dar prima mea dragoste rămîne tot fotbalul. După ce am contribuit, ca jucător, la revenirea în Divizia A, după 14 ani, a C.F.R.-ului, am acceptat cu plăcere propunerea să preiau conducerea tehnică a acestei echipe, fiind convins că numai un jucător care a ținut la clubul său poate fi și un antrenor atașat, în totalitate, acestui club.

— Ce calificativ acordăți ediției trecute a campionatului Diviziei B?

— A fost o ediție destul de pasionantă, mai ales în privința evoluției echipelor aflate în partea a doua a clasamentului. C.S.M. Reșița s-a instalat la șefie și a fost imposibil să fie deîronțată, succesul ei datorîndu-se capacității profesionale a antrenorului Reinhardt, colaborării între conducerea secției, antrenor și jucători, precum și condițiilor materiale excelente de care se bucură fotbalul în județul Caraș-Severin. Începînd însă de la locul secund în jos, aproape toate echipele, simțînd fiorii reci ai retrogradării, nu au dat randamentul așteptat. Faptul acesta mă face să concluzionez că ediția trecută a campiona-

tului, ca valoare, a fost destul de slabă în comparație cu potențialele afișate de echipele care alcătuiesc seria a II-a.

— Aveți unele propuneri privind organizarea viitoarei ediții?

— Una singură și, cred, esențială. Ora 11 de duminică dimineața, la care sînt programate meciurile, este total nepotrivită. Atît pentru jucători care trebuie să evolueze în momentul în care căldura începe să muște mercurul termometrelor urcat la maximum, cît și pentru spectatori care sînt din ce în ce mai puțini la o astfel de oră. Din această cauză aș propune ca meciurile Diviziei B să se dispute sîmbătă după-amiază. Consider că în acest fel stadioanele pe care se joacă vor fi mult mai populate decît în campionatul trecut.

— Cum apreciați, retrospectiv, arbitrajul ediției 1971-1972?

— În general bune. Cu excepția arbitrajului I. Catană din Carel care la meciul cu Minerul Baia Mare s-a dovedit a fi rău intenționat față de noi, fapt pentru care îl vom recuza; în celelalte partide din campionat, arbitrii s-au dovedit competenți și autoritari.

— Oare, considerați toate rezultatele înregistrate ca fiind cele „normale“?

— În afara celui 2-6 de la Satu Mare, dintre Olimpia și Corvinul Hunedoara, cred că rezultatele din seria a II-a au fost cele reale.

— Care este punctul de vedere al antrenorului Manolache în ceea ce privește schimbul de mîne al divizionarelor B?

— Cel pe care am început să-l aplic la echipa mea. Pentru viitoarea ediție am renunțat cu hotărîre la serviciile unor „titulari“ ca Pirvu, Bocsa, Gaboră, Nestorovici, Seceleanu care se considerau senatori de drept și care erau, în același timp, exponenții efortului drămuț, ai indisciplinei pe teren și la antrenament. Am apelat în schimb la serviciile unor jucători tineri, dornici de afirmare — Dosan, Tomuța, Petreanu, Așa, Belodi, Popovici, Tismăniariu, Pătrașcu — cu dorința fermă de a instaura în sinul echipei un climat favorabil de pregătire, desfășurată pe coordonatele unei discipline fără fisuri, acestea ca elemente absolut necesare obținerii performanței propuse. Nu vreau să dau lecții altora. Cred, însă, că aceasta este singura cale de a progresa în Divizia B. Și, din cîte cunosc, la fel au procedat și alte formații din seria a II-a. Sigur că îmi va fi mai greu în privința omogenizării „11“-lui de bază, dar am convingerea că tinerii jucători cărora le voi acorda încrederea se vor comporta în așa fel încît despre C.F.R. Timișoara să nu se vorbească decît de bine.

PETRE ARCAN

PĂGUBITORUL FLUX AL JUCĂTORILOR

Despre menirea Diviziei B s-a mai scris și altădată în coloanele revistei „Fotbal“. De fiecare dată titlul suna cam așa: „Răspunde Divizia B necesităților actuale ale fotbalului nostru?“ Titlul este perfect valabil și azi pentru că nici acum nu este definită menirea, scopul acestei trepte a soccerului nostru. În mod obișnuit, se spune că Divizia B trebuie să fie o treaptă neapărat necesară pe drumul calificării fotbalistilor noștri pentru „A“. Dar ea constituie mai mult un scop în sine, de mulțumire a unor vanități locale (pe tema: „a fi cel mai aproape de Divizia A!“), ceea ce conduce la ideea că ea însăși are (mai bine-zis: și-a creat) caracter de performanță.

Desigur, idealul ar fi ca cele două laturi, pe de o parte „creșterea, calificarea de jucători tineri, valoroși și talentați“, după cum se spune într-un limbaj tocit de atîta întrebuintare, iar pe de altă parte caracterul de performanță, să se îmbine. Idealul este greu de atins pentru că, în cele mai multe locuri, jucătorii tineri și talentați sînt frînați în ascensiunea lor spre „A“ neacordîndu-li-se deosebirea, fără de care nu pot promova, în așteptarea clipei fericite cînd respectiva echipă se va clasa pe primul loc în „B“ și va promova în întregul ei. Sentimental vorbind, trebuie să-i înțelegem pe acei antrenori și conducători al echipelor din divizia secundă care se des-

part greu de cel mai talentat jucător, de cele mai multe ori produsul orașului lor.

Neexistînd, deci, o definire precisă și clară a sarcinilor și aspirațiilor Diviziei B, e firesc ca existența acesteia să se ducă de la un campionat la altul, să se amîne perpetuu rezolvarea acestui „ideal“ al ei. Din acest motiv, aportul ei la înprospătarea eșalonului superior al fotbalului nostru cu jucătorii tineri și talentați de care vorbeam mai înainte, este mult mai mic decît se așteaptă. De pildă, conform unui studiu făcut de federație, într-o perioadă de cinci ani (1967-1972) diviziile B și C au dat echipelor din „A“ 386 de fotbaliști. Cifra pare frumoasă, dar ea este minimalizată dacă o amintim și pe cea de a doua: în același timp, 622 de jucători (deci aproape de două ori mai mulți), au parcurs drumul invers, de la „A“ spre „B“ și „C“. Vom merge mai departe cu cifrele (pentru că vin în sprijinul concluziei care se întrevede): în aceeași perioadă, Divizia C a dat „B“-ului 285 de jucători, în timp ce de la „B“ spre „C“ au plecat 570! Deci, în loc ca eșaloanele inferioare să le aprovizioneze pe cele superioare, fenomenul se petrece exact pe dos.

O privire asupra transferărilor recent încheiate la A confirmă cifrele de mai sus (cu tot ceea ce decurge din ele), deși aparent par să ne contrazică. Astfel, 22 de fotbaliști au sosit în A de la echipele din B (am făcut abstracție de loturile cu care au promovat Sportul studentesc și C.S.M. Reșița) și 11 de la C (s-au luat în discuție numai jucătorii curenți, nu și cei ce au fost transferați pentru „tineret-rezerve“); în sens invers drumul nu a fost parcurs decît de 10 fotbaliști. Dar asta era situația la 29 iulie, iar perioada de transferări pentru A-II-a și A-III-a divizie se încheie la 5 august. Deci mai e suficient timp ca cifra celor 10 să crească.

Este clar că eșaloanele inferioare, bîzîndu-se pe elementele ce nu au dat randament în „A“, dar socotite „bune pentru B“ sînt condamnate la o existență ternă, cenușie, lipsită de perspectivă, cu strălucire doar pe plan local, pentru ca la prima confruntare mai dificilă să cadă.

Cifrele de mai sus, concluziile ce pot fi desprinse din direcțiile spre care se îndreaptă fotbaliștii, sînt clare. Este de datoria federației ca, prin măsuri chibzuite să intervină în sensul schimbării mișcării actuale a

jucătorilor spre direcția firească. Și asta prin delimitarea strictă a intereselor diviziilor A și B, interese care — păstrînd proporțiile — de foarte multă vreme se bat cap în cap la capitolul performanță. Știm că federația s-a și gîndit la o reglementare în acest sens și traducerea ei în fapt nu trebuie să mai întîrzie. Credem că numai cointereseîndu-i în mod real pe antrenorii formațiilor divizionare „B“ și „C“, numai delimitînd strict caracterul acestor trei eșaloane principale ale fotbalului nostru se va reuși ca cele 32 de echipe din „B“ și cele 168 din „C“ să devină cu adevărat laboratoare de creștere, pregătire și lansare a fotbaliștilor de performanță.

S-a anunțat mai de mult, tocmai pentru frînarea exodului de jucători de la „A“ către categoriile mici, instituirea unor probe-limită pe care trebuie ca aceștia să le treacă dacă vor să joace în B. Este vorba, credem, mai ales de teste care să scoată în evidență posibilitățile lor fizice. S-a anunțat, de asemenea, și posibila constituire, la federație, a unui fond prin care cluburile ce cresc și promovează elemente tinere să fie recompensate. Ar fi, și aceasta, o posibilitate de a se schimba acel sens al „migrației“ jucătorilor de care aminteam mai sus.

Mircea TUDORAN

DOI ARBITRI DE CENTRU, DOI DE POARTĂ...

Cel care se ocupă de istoria fotbalului, pentru a lăsa posterității momente importante ale evoluției jocului, nu poate omite numele lui Ken Aston, președintele comisiei de arbitri F.I.F.A. Aston nu are celebritatea unui Pele, Beckenbauer, Eusebio sau Bobby Moore, dar are o mare influență în problemele de arbitraj, fiind primul consilier al lui sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A. Fără îndoială, Ken Aston este un conservator al fotbalului, ca toți englezii. Totuși, nu i se poate reproșa că nu privește în perspectivă evoluția regulilor de joc. Interviu de mai jos, confirmă această părere.

Prima întrebare s-a referit la practica brazilienilor care pregătesc și folosesc mai multe mingi în timpul unui meci, pentru a nu se pierde timp cu readucerea mingii ieșite în aut.

— Consider că trebuie folosită una și aceeași minge de-a lungul celor 90 de minute. Nu-i un paradox însă, cînd afirm că nu sînt contra ca să existe pregătite 3 mingi și asta pentru stadioanele uriașe. La Wembley, de pildă, nu există problema întîrzierii din cauza ieșirii mingii în aut, pentru să sînt condiții să fie repusă repede în joc.

— Cînd credeți că va putea fi adusă o modificare a regulamentului care să admită aplicarea regulii ofsaidului doar în așa zisa zonă de penalizare a suprafeței de pedepsă?

— Ca să fie modificată regula ofsaidului sînt necesare mai multe jocuri experimentale. Cred că ar fi bine să se organizeze un turneu la care să se aplice modificarea, ca să avem timp să studiem bine noua situație. Vă pot spune că în calitatea de președinte al unui comitet al ligii amatoare din Londra, am discutat cu diverși conducători și am obținut și autorizarea lui „International Board” pentru a aplica în sezonul 1972/73 pe o scară mai largă noua regulă. (Aston ne explica aplicarea noii reguli desenînd o jumătate de teren și demonstrînd că un arbitru nu are perspectiva justă a unei poziții de ofsaid și că ar fi necesar un arbitru plasat pe partea opusă ca să vadă mai bine). Cred, în condițiile acestei reguli modificate, arbitru principal ar avea nevoie și de cîte un arbitru de poartă.

— Nu ar fi logic ca atunci cînd un portar, la repunerea mingii în joc, nu trimite balonul în afara careului, să se acorde o lovitură liberă indirectă de pe locul pe unde se presupune că trebuia să iasă mingea?

— Întrebarea se referă, desigur, la practica întîrzierii jocului, aplicată de unii portari, pentru a cîștiga timp cînd echipa sa este în avantaj. De bună seamă că vă amintiți cum se făcea pe vremuri repunerea mingii în joc: un fundaș ridica mingea, cu piciorul, portarului și acesta o degaja. Era fără îndoială, o pierdere de timp. De aceea a fost modificată regula. Acum, chiar cînd mingea este trimisă afară din careu, în multe cazuri fundașul care o reprimete o retrimite portarului. Este tot o pierdere de timp. Așadar, este limpede că problema trebuie reexaminată. Dar nu trebuie să ne preocupăm de boală, ci de medic.

— Ce credeți de propunerea pentru doi arbitri de centru?

— Dacă va fi modificată regula ofsaidului, cred că vor fi necesari și doi arbitri de centru, cîte unul pentru fiecare jumătate de teren.

În încheierea acestui interviu cred că este interesant să adaug amănuntul că Aston a fost arbitru. El și-a început cariera în 1936 și și-a încheiat-o în 1963, cînd a condus ultimul joc, finala Cupei Angliei. Cea mai importantă partidă condusă de el a fost dubla finală a Cupei inter-continentele Penarol-Montevideo — Real Madrid. După ce a arbitrat meciul-tur (0—0), a fost invitat să-l conducă și pe cel din retur (5—1 pentru Real). În ciuda scorului, a doua partidă a fost greu de arbitrat din cauza uruguayenilor care au creat multe dificultăți.

PEDRO VILLA

Sao Paulo, iulie

Carnet extern

ARGUMENT PENTRU MAJORAREA NUMĂRULUI FINALISTELOR C.M.

Ecourile recente Mini-Cupe Mondiale nu s-au stins. Discuțiile și comentariile pe marginea acestei interesante competiții dotate cu „Cupa Independenței” continuă în presa străină și, mai ales, în cea braziliană. „Bilanțul Cupei” este — după părerea mea — pozitiv — a declarat Joao Havelange. Desigur, președintele Confederației braziliene s-a referit în aprecierea sa mai mult la latura tehnică și organizatorică a întrecerii, pentru că financiar, Cupa s-a soldat cu un deficit de un milion de dolari și acum forul de specialitate caută soluții pentru acoperirea lui, sperînd, printre altele, și la o renunțare a statului la taxele percepute la meciuri, taxe care se ridică la peste o jumătate de milion de dolari. Tehnic, însă, „am avut un turneu frumos” a apreciat Joao Havelange. De altfel, toate comentariile ziariştilor străini, prezenți la competiție, au fost la unison în a recunoaște buna factură tehnică a majorității partidelor.

Turneul acesta, prin proporțiile lui (20 de reprezentative și durată sa, 27 zile) a constituit și un foarte instructiv experiment pentru cei care propun și susțin majorarea nu-

mărului de echipe finaliste în campionatul mondial. La 20 sau 24, cum propune federația argentiniană, organizatoarea ediției 1978, Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., prezent și el la Mini-Cupa Mondială și favorabil unei majorări a finalistelor la 20, a putut constata că se poate organiza un turneu final C.M. cu 20 de reprezentative, într-un interval de timp care poate fi redus ușor la trei săptămîni.

Experimentul brazilian a făcut ca propunerea de majorare a echipelor finaliste să cîștige noi partizani. De altfel, după informațiile primite rezultă că Confederația sud-americană de fotbal, reunită recent la Lima, a decis să susțină la apropiatul congres F.I.F.A. de la Paris, propunerea argentiniană de majorare la 24. Acceptarea acestei propuneri implică, însă, o modificare și în statutele forului internațional, pentru că art. 39 prevede că turneul final poate fi disputat cu 16 echipe.

Iată, așadar, că propunerea argentiniană își vede mărite șansele de acceptare și că la această situație favorabilă a contribuit, poate fără să vrea, tocmai Mini-Cupa Mondială.

Petre GATU

ACTUALITĂȚI DIN FOTBALUL SOVIETIC

• Participarea echipei Zaria din Vorosilovgrad — sub titulatura de reprezentativă U.R.S.S. — la jocurile „Cupei Independenței” au stîrnit destulă neamurire în lumea fotbalului. Inedita hotărîre a federației uni-nale de a deplasa „în bloc” lotul formației din Vorosilovgrad (plus Șesternev, Bișoveț, Lovcev și Asatiani) a fost determinată de evoluția constant bună a acestei echipe în ultimii doi ani. Ocupantă a locului 5 (ediția 1970) și a locului 4 (1971), Zaria a avut și-n actualul campionat un start excelent fiind lidera clasamentului (după 13 jocuri). De remarcă victoria categorică (2—0) raportată asupra campioanei — Dinamo Kiev. Prezența tinerei echipe, antrenată de Gherman Zenin, antrenor emerit („veteranii” lotului sînt Sul-jenko și Juravliev — 27 ani!), la turneul din Brazilia poate fi considerată, dacă vreți, o frumoasă consolare pentru compo-nenții și suporterii formației care, anul trecut, a ratat de pu-țin locul 3 în campionat — im-plicit participarea la Cupa U.E.F.A.

• În timp ce liderul evolua în „țara cafelei”, 80.000 de spec-tatori urmăreau pe stadionul central din Kiev unul din derby-urile campionatului, Dinamo Kiev — Dinamo Tbilisi, meci preluat și de rețeaua Inter-viziunii. Partida, de un bun nivel tehnic, s-a desfășurat într-un tempo foarte apropiat de cerin-țele fotbalului modern. Rezulta-tul meciului (1—1) îi menține pe gruzini în lupta pentru titlu și confirmă eclipsa de formă a u-crainenilor a căror apărare a devenit extrem de vulnerabilă: 16 goluri primite în 13 meciuri comparativ cu ultima clasată, Lokomotiv, 18 goluri în tot at-itea partide.

• Un nume nou pe tabelul golgeterilor: O. Blohin (Dinamo Kiev). În vîrstă de 20 de ani, Blohin joacă extremă stîngă și este component al echipei olim-pice a U.R.S.S. — calificată pen-tru Olimpiadă — și al echipei de tîneret a U.R.S.S. — vice-campioană a Europei. Excelent sprinter, bun realizator (a mar-cat 7 goluri în campionat) Blo-hin candidează, cu mari șanse de reușită, pentru un loc în pri-ma reprezentativă.

• Meci dramatic la Moscova. Formația locală T.S.K.A. era condusă cu 2—0 de către Di-namo Kiev. În acest moment, Polikarpov (T.S.K.A.) ratează un penalty. Conturile meciului pă-reau a fi, definitiv, încheiate. Și totuși, același Polikarpov înscrie de două ori (1), iar V. Tellinger — unul din debutanții „de perspectivă” ai acutalului cam-pionat — reușește golul victo-rii: T.S.K.A. — Dinamo Kiev 3—2.

• Cîteva din transferările no-

tabile efectuate la începutul a-cestui campionat: M. Gherșko-vici (Torpedo Moscova) la Di-namo Moscova, Sevcenko (Nefci-Baku) la Dinamo Kiev, A Kavazașvili (Spartak Moscova) la Torpedo Kutaisi, Osianin (Spar-tak) la Kairat Alma Ata, Oniș-cenko (Dinamo Kiev) la Zaria, Parkuian (Cernomoreț) la Dnepr, Dolmatov (Kairat) la Dinamo Moscova.

• La 15 iulie s-au împlinit 20 de ani de la primul joc ofi-cial disputat de reprezentativa U.R.S.S. (2—1 cu Bulgaria la Kolka — J.O. Finlanda). Revista de specialitate, „Futbol-Hokkei”, publică cu acest prilej palmares-ul reprezentativei pe perioada 15 iulie 1952 — 25 iunie 1972. Iată bilanțul:

177 102 46 29 351—166
Victoria numărului „100” a fost înregistrată în meciul de la Moscova: U.R.S.S. — Iugoslavia 3—0, 13 mai 1972.

De menționat palmaresul po-zitiv în fața reprezentativelor Argentinei (3 1 2 0 3—2); Ceho-slovaciei (6 5 0 1 13—8); Uru-gvayului (6 5 0 1 13—4); Bul-gariei (10 5 5 0 16—8); Italiei (5 2 1 4—2); Suediei (9 4 2 3 21—8); Ungariei (11 6 3 2 15—9) și Belgiei (3 3 0 0 6—1). (Nu sînt incluse în bilanțul gene-ral, implicit în cele pe țări, re-zultatele de la „Municipa mon-dială” și rezultatul amicalului cu Finlanda).

Ernest ANDONE

Fază dintr-un meci Dinamo Kiev — Dinamo Moscova.

SPANIA DOMINĂ CUPELE EUROPENE

Iată un interesant bilanț, pe țări, al celor două competiții europene — Cupa campionilor și Cupa cupeilor. Este vorba de participarea echi-pelor respective (numărul lor este trecut în paranteze în dreptul țări-lor) în aceste două cupe, mai precis de realizările lor, adică jocurile susținute și punctajul acumulat în urma lor. Tabelul, sub forma unui clasament, se prezintă astfel:

ȚARA	Cupa camp.		Cupa cupeilor		Total	
	J	P	J	P	J	P
1. Spania (7)	154	207	73	93	227	300
2. Anglia (14)	103	132	97	126	200	258
3. Italia (10)	125	161	70	86	195	247
4. R.F.G. (14)	83	98	93	127	176	225
5. Scoția (8)	93	112	72	89	165	201
6. Portugalia (8)	92	108	54	63	146	171
7. Olanda (12)	99	127	38	39	137	166
8. Cehoslovacia (12)	78	99	51	57	129	156
9. Ungaria (8)	69	76	52	55	121	131
10. Iugoslavia (10)	73	74	48	43	121	117
11. Belgia (7)	70	71	39	39	109	110
12. Franța (11)	70	73	42	37	112	110
13. Polonia (7)	58	67	37	40	95	107
14. R. D. Germană (11)	52	44	47	53	99	97
15. Bulgaria (7)	54	52	41	42	95	94
16. Austria (8)	68	60	39	30	107	90
17. Elveția (11)	59	49	41	34	100	83
18. România (7)	47	36	34	34	81	70
19. Danemarca (11)	51	38	30	24	81	62
20. Turcia (6)	46	32	35	28	81	60
21. Grecia (4)	41	33	27	22	68	55
22. U.R.S.S. (6)	16	17	30	37	46	54
23. Suedia (7)	50	36	16	15	66	51
24. Țara Galilor (4)	0	0	42	43	42	43
25. Irlanda de Nord (9)	32	18	22	9	54	27
26. Norvegia (8)	28	10	24	15	52	25
27. Luxemburg (9)	38	15	22	6	60	21
28. Irlanda (10)	32	9	24	10	56	19
29. Malta (4)	24	8	26	10	50	18
30. Albania (3)	14	7	8	6	22	13
31. Finlanda (11)	23	8	18	5	46	13
32. Islanda (6)	18	4	14	3	32	7
33. Cipru (7)	16	1	20	6	36	7

LEGENDA. — J = jocuri; P = puncte.

PE SCURT

A FOST ALCATUIT LOTUL BULGAR PENTRU BALCANIADA DE TINERET

După cum se știe, între 9 și 15 august se va desfășura la Izmir (Turcia) Balcaniada 1972 rezervată reprezentative-lor de tîneret. Echipa națio-nale și-au început pregătirile. Federația bulgară, de pildă, a alcătuit lotul care se pregă-tește sub supravegherea an-trenorului S. Ormandjiev: R. Goranov (Lokomotiv Sofia), S. Stajkov (Levski Spartak), I. Mladenov (Dunav Ruse), S. Velickov (Etar Trnovo), V. Evghenlev (Pernik), C. Stan-kov (T.S.K.A.), L. Stoikov (Lokomotiv Sofia), G. Tode-rov (Levski Spartak), Ivan Stolanov (Levski Spartak), P. Iankov (T.S.K.A.), S. Da-mianov (Dunav), At. Aleksan-drov (Slavia), A. Jellazov (Slavia), P. Panov (Levski Spartak), I. Prilgov (Cerno-moreț), D. Dimitrov (Boroe), S. Anghelev (Botev), D. Apo-tolov (Trakia), J. Jolev (Be-rov), B. Sredkov (T.S.K.A.) și V. Voinov (Velb).

RĂSPUNSUL LUI DOMINGO

Domingo Balmanya, tehni-cianul cel mai cunoscut și cel mai respectat din fotba-lul spaniol, a provocat o enor-mă surpriză alegîndu-și, ca să antreneze, echipa Cadix, din a doua divizie. „Cum a ar-cepai un selecționer național, profesor la Școala națională de antrenori și fost director tehnic la marile cluburi Bar-celona și Atletico Madrid, o asemenea decizie?” se înt-reabă fiecare spaniol.

Balmanya a răspuns cu umor: „În fața invaziei de antrenori străini, asta este singura soluție care rămîne antrenorilor spanioli dacă ei doresc cu adevărat să conti-nue să-și aducă o contribuție. Cluburile noastre socotesc că-și vor rezolva toate proble-mele făcînd apel la tehnicieni străini. Eu cred că munca lor nu este conformă cu tempe-ramentul poporului nostru și că nu va aduce decît iluzii”.

O ANCHETA A FEDERAȚIEI FRANCEZE DE FOTBAL

De curînd, F.F.F. a făcut o anchetă în rîndul spectator-ilor meciurilor de fotbal. Ei au fost rugați să răspundă la mai multe întrebări. Conclu-zia cea mai importantă care se trage este că, în Franța, publicul fotbalului este tînar, cea mai mare parte a lui fi-nd alcătuită din studenți și elevi. Dar iată rezultatele:

1. 68 la sută dintre specta-torii au 35 de ani sau mai puțin, iar 42 la sută au între 15—25 ani;

2. Cel mai mare număr de spectatori provine dintre funcționari, mici comercianți, muncitori — aproximativ 40 la sută;

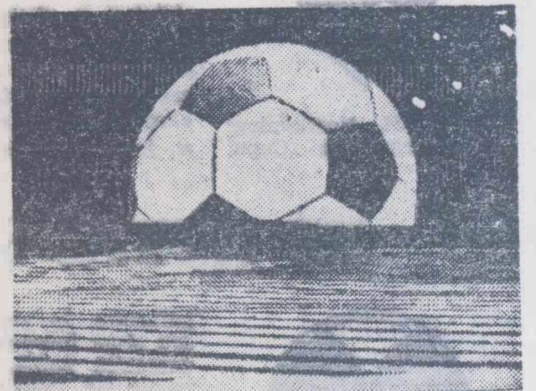
3. 20 la sută din total re-prezintă studenții și elevii;

4. 37 la sută dintre specta-torii sînt căsătoriți.

Mulți iubitori ai fotbalului îl regretă pe Pele, absent din echipa reprezentativă. Și asta cu atât mai mult cu cât astăzi „Pele neagră” este într-o formă de zile mari în formația sa de club, F. C. Santos. Celebra formație braziliană a întreprins recent un mare turneu. După ce a evoluat în America de Nord, Japonia și Australia, F. C. Santos s-a reîntors din nou acasă. Preținușii, Pele a fost sărbătorit cu un entuziasm neobișnuit. La Tokio, bucuria fotoreporterilor a fost mare atunci când în prim plan l-au putut fotografia pe Pele, la un antrenament efectuat în capitala Japoniei (imaginea alăturată). La Melbourne, pe străzile orașului australian zeci de mii de cetățeni l-au aclamat pe cunoscutul fotbalist brazilian. Numai intervenția energică a poliției a putut face ordine pentru a-l apăra pe brazilian de entuziasmul admiratorilor săi...

- Federația de fotbal din Uruguay a anunțat că a acceptat demisia directorului tehnic al echipei naționale, Washington Etchamendi. Decizia a fost luată ca urmare a comportării slabe a vută de „formația celestă” în ultimele patru luni, adică în turneul întreprins în Europa și la „Cupa Independenței”. W. Etchamendi a anunțat că va prelua conducerea tehnică a echipei Național Montevideo, cu care a cucerit până acum de trei ori titlul național și o dată „Cupa Intercontinentală”.
- Pele discută în clipa de față cu F.C. Santos, condițiile următorului său contract. Se pare că va fi ultimul, pentru că Pele vrea să renunțe la fotbal în 1974. F.C. Santos a anunțat că îi va ridica, acestuia o statuie în orașul Santos.
- Datorită dificultăților financiare, clubul olandez DWS, din prima divizie, a fuzionat cu un club mai mic, dar, probabil, mai bogat. Este vorba de Blaw-Wic, iar echipa rezultată se va numi de aici înainte F.C. Amsterdam.
- Din Spania, ne vine vestea că echipa Castellon a reușit să prindă prima ligă după 25 de ani de tatonări. Antrenorul care a eliberat Castellon de complexul său nu este altul decât fostul internațional francez Lucien Muller, care a îmbrăcat, pe vremuri, tricoul lui Stade de Reims și al invincibilei formații a lui Real Madrid din anii '60.
- În cursul sezonului recent încheiat, în cadrul „Cupei campionilor europeni” s-au disputat 63 de meciuri în cadrul cărora s-au marcat 175 de goluri. Cei mai buni șuteuri s-au dovedit a fi Cruyff (Ajax), Macari (Celtic), Takaci (Standard Liege) și Dunai (Ujpest Dozsa), fiecare cu
- 101.000 spectatori au asistat, recent, la Rio de Janeiro, pe faimosul stadion Maracana, la ultimul joc al campionatului „aerios”: Flamengo — Fluminense 0—0. Grație golaverajului superior, Fluminense a cucerit titlul. Pe locul secund, Vasco da Gama (2—1 cu Botafogo). În campionatul de la Sao Paulo, lider rămâne Palmeiras. Santos, echipa lui Pele, este departe de lider. În ultimul meci din campionat a pierdut cu 2—0 în fața lui F.C. Sao Paulo.
- Campionatul de tineret rezervat al URSS este deosebit de puțitic și în clasamentul se află, la egalitate cu TSKA, Moscova echipa secundă a clubului Zaria Voroslovgrad.
- A.S. Roma, echipa lui Helenio Herrera, va disputa două partide în compania campioanei Etiopiei, echipa Asmara. Primul joc va avea loc

Pământul văzut de pe lună...

(Desen de B. Vahcianian apărut în „Literaturnia Gazeta”)

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

extern MAGAZIN extern

CEA MAI TINĂRĂ ECHIPĂ...

...în campionatul R. D. Germania este și campioana țării: F.C. Magdeburg. Media de vîrstă 22,3 ani, lată-i pe tinerii jucători după ultimul meci al campionatului, în posesia trofeului care le-a fost acordat. În stînga, antrenorul echipei, Heinz Rugel.

MAI TARE DECÎT GERD MULLER!...

Lată că Gerd Müller, golgeterul campionatului vesi-german a fost întrecut ca număr de goluri marcate! Și știți de cine? De... Anne Haarbach, o jucătoare, în

vîrstă de 23 de ani, viitoare profesoară de educație fizică, membră a echipei TUS Würzburg. Haarbach a marcat nu mai puțin de... 155 de goluri în 34 de meciuri! Ce Gerd Müller...

INCURCĂTURI CU GEMENI

Nici fotbalul nu este scutit de încurcăturile provocate de perechiile de gemeni. Dovadă cele întâmplate pe stadionul din Mainz (R.F.G.), în cursul unei partide care opunea formația locală din divizia secundă unei echipe din Dortmund. La un moment dat, unul din atacanții de la F. C. Mainz este lovit și părăsește terenul. La reprimă repara cu piciorul bandajat și începe să joace cu mult elan, ba chiar marchează golul câștigător al partidei. Observatorii atenți remarcă însă că bandajul nu stîngherește deloc pe jucător, ba ceva mai mult, nu acoperă piciorul rînit, ci pe celălalt. De unde se nasc o scenă de proteste, care, după o examinare mai atentă din partea arbitrilor, duc la concluzia că e vorba de alt jucător.

În adevăr, jucătorul accidentat plecase liniștit acasă, lăsînd fratelui său geamăn, sarcina de a-l înlocui pe teren. În fapt, lucrurile nu au avut nici o urmă, deoarece ambii frați erau legitimați pentru F. C. Mainz, iar echipa lor nu depășise numărul de schimbări regulamentare. Rezultatul a rămas același, iar contestația ulterioară respinsă. Singurul element suplimentar — bandajul — a fost aplicat pentru amuzament, după cum au declarat protagoniștii întâmplării, care au recunoscut că nu sînt la prima farsă de acest gen.

FOTBALUL „FURĂ” DE LA HANDBAL

Wali Fischer este una din cele mai bune jucătoare de handbal din R.F.G. A jucat de 58 de ori în echipa națională, are 36 de ani și este vedeta clubului Bayer 04 Leverkusen. Iată însă că ea a devenit acum subiectul de senzație în lumea sportivă din țara sa: Fischer a anunțat că abandonează handbalul și că de acum înainte se consacră... fotbalului. Și nu numai că pleacă Fischer, dar aceasta a angrenat în

aventura sa și alte colege, astfel că Bayer 04 se vede în situația de a nu avea echipă. Ităzburarea fotbalului, care un timp a cunoscut fenomenul invers: plecau fotbalisti la handbal...

NEPLĂCERILE TEHNICII

Lui Mike Sably, inginer electronic și înaintaș central al echipei Cardiff City, nu-i da pace spiritul său dornic de invenții și inovații de tot felul. Dacă pînă acum n-a inventat un robot fotbalist, totuși este numai o chestiune de timp, deoarece se află în perioada căutărilor. Printre alte experimente, Mike a vrut să afle la ce încercături de efort este supusă propria-i inimă și a apărut pe teren cu un aparat camuflat sub tricou, menit să-i înregistreze bătăile inimii și să le transmită unui mic difuzor. Nu mai că o defecțiune iată în cursul jocului, a făcut ca difuzorul să înceapă să transmită cu mare zgomot nu numai bătăile inimii centrului atacant, ci și toate expresiile cu care îl gratulau cei din jurul său, adversari și coechipieri, și care nu erau deloc pe măsura obișnuințelor conformism britanic. Arbitrul a oprit partida și experimentul a luat sfîrșit cu excluderea jucătorului de pe teren, pentru că „poseda în echipament obiecte de natură a dauna bunului mers al unei partide”. La protestele publicului, arbitrul s-a mulțumit să-l descarece pe inventator de aparatura sa, dar se pare că absența difuzorului buclucăș s-a făcut resimțită, căci el a răpit meciului, o bună parte din savoare.

UNDE MERGE FOTBALUL AUSTRIAC?...

Ziarul „Sport-Funk” din Austria, face, printre altele, următoarele aprecieri: „Se apropie viitorul campionat. Dar nu va fi vorba de o luptă pentru cîștigarea titlului, ci — mai ales — una pentru evitarea retrogradării. Într-adevăr, 12 din cele 16 echipe din prima ligă se scaldă în mediocritate. În aceste condiții se mai poate vorbi de campionat? Fotbalul austriac este departe de faimosul său Wunderteam de altădată...”

RĂZBOI ȘI PACE

Nu este vorba de celebrul roman al marelui Lev Tolstoi, ci de doi adolescenți obișnuiți, miștocași ai echipei de juniori a clubului „BARACALDO” din provincia Biscaia (Spania). Ei se numesc GUERRA (război) și PAZ (pace). FRANCESCO GUERRA, 17 ani, și VITTORIO PAZ, 16 ani, alcătuiesc după părerea specialiștilor o linie puternică și foarte solidă.

VEDETELE DE MÎINE!

Fotografia, extrem de expresivă, nu mai comportă nici un fel de explicație sau comentariu. Doar precizarea că „valul” de copii purtînd tricourile diferitelor echipe din campionatul cehoslovac a fost fixat pe peliculă la un concurs rezervat micilor jucători.

VEȘTI DE LA ADVERSARI NOȘTRI DIN CUPELE EUROPENE

● CORRESPONDENȚE DIN SOFIA, STOCKHOLM ȘI LUXEMBURG

PROGRAMUL JOCURILOR DE CAMPIONAT ALE ECHIBEI LEVSKI SPARTAK DIN SOFIA

Campionatul primei divizii din Bulgaria va începe la 19 august, cu o zi înainte, deci, de inaugurarea campionatului român. La această dată, Levski Spartak Sofia, adversara Universității Cluj în Cupa U.E.F.A., va juca în deplasare cu Liskov. În continuare, echipa sofioțică, de mai multe ori campioană a Bulgariei, va susține succesiv meciuri cu Lokomotiv Sofia la 26.VIII — acasă, Trakia Plovdiv la 2.IX — deplasare, Cerno More Varna la 8.IX — acasă, T.S.K.A., la 17 IX

— acasă, și cu Spartak la 23.IX — acasă. (N.R. Deci, un observator al clujenilor ar putea urmări pe Levski Spartak la unul sau două din aceste jocuri de campionat, înaintea partidelor din Cupa U.E.F.A. de la 13 și 27 septembrie).

În ce privește lotul de jucători, care și-au început pregătirile, ei n-au suferit prea multe modificări. El s-a întărit prin transferarea a doi jucători: Staikov și Boncey de la JSK Spartak, jucători care s-au alăturat lui Mihailov, Kamenski — Gaidarski.

Bogdanov, Jecov, Todorov, Alad-Jov — Ivkov, I. Stoianov — Mitkov, Veselinov, Pavlov, Tvetkov, Haralambiev, Panov și Arsov. Fundașul central Jecov, unul din cei mai buni din Bulgaria, s-a clasat al doilea, după Apostolov (Trakia) în clasamentul alcătuit pe baza stelelor acordate de ziarul „Naroden sport” (a totalizat 31 față de cele 32 ale lui Apostolov), iar I. Stoianov pe locul 4 cu 30 stele.

În fotografie, echipa sofioțică Levski-Spartak

LANDSKRONA BOYS — EINTRACHT BRAUNSCHWEIG 3-0!

Ciștiğătoarea „Cupei Suediei” a fost angrenată în această vară fierbinte suedeză (neobișnuită în țările scandinave) în „Cupa Inter-Toto”. După ce a învins în deplasare formația daneză Vejle cu 2-1, duminică, în „Cupa Inter-Toto”, ea a dispus cu categoricul

scor de 3-0 de cunoscuta echipă vest-germană Eintracht Braunschweig. Golurile au fost marcate de Tolni Gustafsson, Lindström și Sony Johansson. Dacă Landskrona va reuși în meciul retur de la Braunschweig un scor egal sau va fi învinsă la limită, formația sue-

deză are șanse să ciștiğe primul loc în grupa în care a participat. Firește, această performanță nu este ușor de realizat, deoarece duminică este programată întâlnirea dintre reprezentativele Suediei și U.R.S.S. La acest meci va fi selec-

ționat probabil și căpitanul echipei Landskrona, internaționalul Kronquist. Clubul Landskrona a cerut federației suedeze să renunțe la selecționarea fundașului lor central, având în vedere importanța meciului cu Braunschweig.

I. F. K. NORRKÖPING ÎNVINGĂTOARE ÎN CUPA INTER-TOTO

Și I.F.K. Norrköping a participat în „Cupa

Inter-Toto”. Fiind în aceeași grupă cu formația elvețiană Winterthur și cu Austria Salzburg, I.F.K. Norrköping a ciștiğat locul I la golaveraj. Nu este mai puțin adevărat că în aceste meciuri formația suedeză a jucat fără interna-

ționalii Kindvall și Wendt. Cei doi înaintași vor juca aproape sigur în meciul de duminică cu reprezentativa U.R.S.S.

În sezonul de toamnă, la I.F.K. Norrköping va activa un nou fotbalist, Aslund, care

pnă nu de mult a jucat într-o echipă din liga a doua. Antrenorul Bild speră ca în returul campionatului (care începe la 24 august) echipa sa să aibă o comportare mai bună și să aspire chiar la titlul de campioană

ARIS BONNAWEG ȘI-A ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

În timp ce aproape în toată Europa domnește canicula, în Luxemburg au apărut primele semne ale toamnei. Temperatura a scăzut brusc, și-au făcut apariția ploile reci, iar vântul a zmul din pomi primele frunze în-

galbenite. În acest cadru și-au început, cu o deosebită poftă, antrenamentele jucătorii de la Aris Bonneweg. Până la 1 august ei au fost în concediu; unii în Alpi, alții pe plajele însorite ale litoralului iberic sau italian, iar o altă parte — reținuți de treburi profesionale — au rămas acasă. Acum, de marți, ei se află cu toții laolaltă și iau parte la pregătiri, în așteptarea a trei evenimente importante.

Primul este jubileul de 50 de ani al clubului și el va fi sărbă-

torit la sfârșitul lunii august. Cu acest prilej va fi organizat un turneu internațional cu participarea cunoscutelor echipe Borussia Mönchengladbach și Standard Liège. Un punct de atracție în plus: Plot, în prezent la Standard, luxemburghez de origine, va apărea poarta fostului său club, Aris. Al doilea eveniment: campionatul, în jurul căruia s-au purtat lungi discuții dacă să înceapă la 3 septembrie sau mai târziu, din cauza Jocurilor Olimpice. Până la

urmă a rămas data de 3 septembrie, când Aris va juca acasă cu Avenir Beggen; la 10 septembrie va întâlni tot pe teren propriu pe Jeunesse d'Esch. În fine, al treilea: Cupa campionilor europeni, în care joacă cu F.C. Argeș Pitești. Aris a propus să dispute ambele meciuri la Pitești, dar neajungându-se la un acord, programarea a rămas cea inițială: 13 septembrie la Luxemburg, 27 septembrie la Pitești, când Aris speră să aibă o comportare onorabilă.

PREZENTĂM VIITORI OASPEȚI

SELECTIONATA GHANEI

PENTRU A TREIA OARĂ FINALISTĂ OLIMPICĂ

Între 9 și 20 august, selecționata olimpică a Ghanei, finalistă a turneului de la München, va întreprinde un turneu în țara noastră, susținând mai multe partide prietenești cu scopul de a se pregăti în vederea J.O. Prin amabilitatea unui fost student ghanez care a urmat cursurile I.E.F.S. din București și care acum se află la specializare, Al Hassan, am intrat în posesia câtorva date interesante în legătură cu apropiații noștri oaspeți.

Selecționata Ghanei este pentru a treia oară finalistă olimpică; a participat la turneele de la Tokio (unde a jucat și cu echipa României, de care a fost învinsă cu 4-2), Ciudad de Mexico și acum la München. Calificarea pentru turneul final a obținut-o jucând cu Liberia (1-0 și 2-1), Togo (2-0 și 1-1), Camerun (3-0 și 0-0) și Senegal (1-0 și 0-2). În Cupa Africii a cucerit de două ori titlul, de două ori medalile de argint.

În turneul din România (sosi-rea sa este anunțată pentru data de 7 august), selecționata ghaneză va deplasa următorii jucători: Essel Mensah, Sani Abdul-lai și Kingston Lampteg — portari; Sam Amatafi, Boye Edward, Akwette Amah și Oliver Aguah — fundași; Sunday Ibrahim, John Eshun (căpitanul echipei), Gharthey Joe și Alex Mingle — mijlocași; Foli Robert, Abukari Cariba, Law Sam, Kwasi Owusu, Sam J. K., Essumeng, Jones Atukwefio și Malik Gabir — înaintași. Dintre aceștia, Sunday și Oliver Aguah au jucat recent în selecționata Africii; primul a fost desemnat cel mai bun jucător african pe anul 1971.

Lotul este însoțit de Ben Kwofi, antrenor federal, și C. K. Gjamfi, antrenorul naționalei. Gjamfi a îndeplinit funcția de antrenor al selecționatei Africii care a participat la recenta Mini-Cupa Mondială din Brazilia

● **NOI REGULI DISCIPLINARE** vor intra în vigoare în Anglia începând cu campionatul 1972/73, pentru combaterea actelor nesportive. Fiecare jucător care va comite abateri va fi penalizat cu 1 până la 4 puncte și cel care va totaliza 12 puncte „rele”, va fi suspendat automat pe două etape. Penalizarea cu puncte se va face în raport cu gravitatea abaterii: cu un punct cel care va intra pe teren fără permisiunea arbitrilor, cu 4 jocuri periculos etc.

● **LISTA ARBITRILOR ITALIENI INTERNAȚIONALI**, comunicată la F.I.F.A. pentru sezonul 1972/73: 1. Concetto Lo Bello; 2. A. Angonese; 3. F. Francescone; 4. S. Gonella; 5. F. Monti; 6. F. Pieroni; 7. P. Toselli.

● **ZILELE TRECUTE A AVUT LOC PREMIERA** filmului „La Marcha” (Marșul), cu care vestitul Pele debutează ca actor de cinema. La premieră, care a avut loc la Rio, a fost prezentă întreaga echipă a clubului F.C. Santos. În acest film, Pele joacă rolul unui sclav negru care la apărarea tovarășilor săi de robie.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● **SORMANI LA FIORENTINA**. Din Rio, cunoscutul jucător Sormani a trimis clubului din Florența o telegramă cu următorul text: „Voiesc, fericit și onorat” pentru că a fost transferat. Sormani a anunțat că se va prezenta la noul club la 3 august.

● **DISPUTA IUGOSLAVO-SPANIOLĂ**. Federația iugoslavă a comunicat forului spaniol că refuză ca reprezentativa iugoslavă să jöuce cu Spania, în preliminariile C.M., pe stadionul „Insular” din Las Palmas (Insulele Canare). Motivul: Insulele Canare fac parte geografice vorbind, de zona africană, deci jucătorii iugoslavi ar fi obligați la o schimbare bruscă de climă, cu care nu sînt obișnuiți. Și apoi, cele două echipe fac parte din „zona europeană” a preliminariilor și nu din cea africană... În replică, președintele federației spaniole, Perez Paya, a răspuns că dacă A.C. Torino nu face obiecții ca să dispute meciul cu Las Palmas din Cupa U.E.F.A. pe terenul din Canare, nu vede de ce federația iugoslavă ar refuza acest teren.

CESARE TRENTINI

MODIFICĂRI DE PROGRAM ÎN CUPELE EUROPENE

● Clubul Bayern München tragează în prezent cu Galatasaray Istanbul pentru schimbarea locului de disputare a primului meci din Cupa campionilor programat la München, pe stadionul olimpic. Ori, la 13 septembrie stadionul nu va putea fi pus la punct pentru fotbal, deoarece se află la 3 zile de la încheierea Jocurilor Olimpice. Bayern a propus ca primul meci să aibă loc la Istanbul, la 13 septembrie, iar al doilea la München, la 27 septembrie. Se așteaptă răspunsul clubului turc.

● Liverpool și Eintracht Frank-

furt am Main au căzut de acord ca meciurile dintre ele din Cupa U.E.F.A. să se dispute la 12 septembrie la Liverpool și la 26 septembrie la Frankfurt am Main.

● A. C. Milan a propus clubului luxemburghez Red Boys Differdange ca jocul tur din Cupa cupelor să aibă loc la 6, 7 sau 12 septembrie și nu la 13, dar Red Boys Differdange n-a fost de acord. Urmează să decidă comisia de organizare a Cupei din cadrul U.E.F.A.. Jocul retur se va disputa la data fixată de U.E.F.A., adică la 27 septembrie.

AGENDA INTERNAȚIONALĂ A LUNII AUGUST

Deși în plină vară, călduroasă, în această lună sînt programate mai multe întâlniri internaționale ca de obicei. Sînt jocuri în cadrul preliminariilor C.M. (ediția 1974) și Turneul Olimpic, care începe la München și alte orașe din R. F. a Germaniei. Iată programul lunii august:

3 august: Norvegia — Islanda (C. M. gr. a 3-a europeană)
5 august: Nigeria — Congo (C. M. gr. a 9-a africană).
6 august: Suedia — U.R.S.S. — meci amical.
7 august: Islanda — Norvegia (C. M. gr. a 3-a europeană).
15 august: Congo — Nigeria (C. M. gr. a 9-a africană).
20 august: Polonia — U.R.S.S. — meci amical.
20 august: Canada — S. U. A. (C. M. gr. 1 America de Nord).
24 august: Canada — Mexic

(C. M. gr. 1 America de Nord).
27 august: Începe turneul final al J. O.
30 august: S. U. A. — Canada (C. M. gr. 1 America de Nord).

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 32 din 6 august 1972:

1. Polana-Victoria Florești	1
2. Prahova P.I.-Metalul Plopieni	x 2
3. Carpați Sinaia-Caraimanul	1
4. U.M. Tim.-C.F.R. Tim.	2
5. Vulturii Lugoj-Prog. Tim.	1
6. Vitrometan-C.F.R. Sighis.	1 x 2
7. U.P.A. Sibiu-Gaz metan	x 2
8. Metalul C.M.-C.S.M. Sibiu	1 2
9. Someșul S.M.-Topolitul B.M.	1
10. Minerul B.M.-Olimpia S.M.	1
11. Dermata-Arieșul Turda	1 x
12. Tractorul Ev.-Chimia Făg.	1
13. Torpedo Zărnești-Carpați Ev.	1